

Izhaja vsa rek in soboto ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četletno 2 K. Prodajase v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevev tekališču po 8 vin.

GORICA

(Zjutranje izdanje.)

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v „Narodni tiskarni“, ulica Veturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo „Gorice“. Oglasi se računijo po peti vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič).

Kam vede pristno naprednjaštvo.

Pristni naprednjaki so voditelji napredne stranke, bodisi na Kranjskem, na Goriškem, ali v kateri drugi deželi. Naprednost obstoji po njihovem mnenju v prvi vrsti v „farški gonji“. V to jim mora služiti vse, tudi zveza z narodnimi nasprotniki, ki zahteva od njih, da postanejo narodni mlačeži, grobokopi in javni idajice.

O tem nas prepričuje članek v „Slovencu“ z dne 18. t. m., ki — dasi je dolg — ga priobčujemo v polnem obsegu, ker je jako poučen in prepričaven za vsakega, komur ni še popolno zamrlo slovensko srce, komur vsaj še rahlo bije žila slovenska.

Članek se glasi:

I.

Dve veliki občini na Gorenjskem sta si volili letos nova občinska zastopa, namreč Tržič in Jesenice. V teh dveh občinah je nekoliko Nemcev, kateri so posebno letos napeli vse moči, da dobe v občinskih zastopstvih vso oblast.

Ti dve občini sta za slovenstvo silno, silno važni.

Jesenice imajo vsled fužin nemške industrijalne družbe, živahen promet in tam se je zadnja leta naselilo mnogo delavskega ljudstva.

Ko se dodela nova železniška proga skozi Karavanke v Bohinjsko in Trst, postanejo Jesenice v doglednem času največja in najvažnejša naselbina na celi Gorenjski.

Jesenice so že sedaj velik industrijalni kraj. Vsled nove železnice bo železna industrija tem mogočno napredovala.

Zraven tega pa postanejo Jesenice živahno križišče za letovičarje od severa in juga.

Velik del letovičarjev od Trsta in Benečije se bo obrnil proti Bohinju in Jesenicam. Nadalje bodo vsi nemški turisti, ki hočejo proti jugu, to je proti Trstu, Benetkam ali še dalje, volili progo mimo Jesenic. Mnogo teh se bode mudilo več ali manj časa v okolišju Jesenic. Izkratka: Jesenice in ves gorenjski kot bo odprt svetovnemu prometu, kateri prinese gospodarske koristi ali tudi ve-

liko nevarnost za slovensko narodno individualnost.

O tem ne smemo slepiti samih sebe, temveč imejmo trezno prepričanje, da našemu narodu preti velika nevarnost in da se ponemči s časom najlepši del vse slovenske zemlje, ves slovenski naravni raj v Julijskih planinah od Jesenic do Kranjske gore, od Bleda do Bohinja.

Zato treba zastaviti za časa vse sile, da organizujemo slovensko ljudstvo v tem kraju v narodnozavedno, gospodarskomočno falango. Ako je tu odločno naroden in gospodarsko močen slovenski živelj, potem je samo še na voditeljih, da ta zavedni slovenski živelj sistematično in trezno navajajo k podjetnosti, da ne pride nemški živelj in se okoristi ob novih razmerah.

Danes nimamo namena te zadeve širše razpletati. Naglašamo le, da se naša stranka živo zanima za razmere v tem delu Gorenjske.

Kolikor moremo povedati že sedaj, je glavna skrb naše stranke, da Jesenice ne padejo v nemške roke, kajti Jesenice so ključ za položaj dežele. Nemške Jesenice — potem pa naredimo križ čez gornjo dolino do Rateč, kajti izgubljena je za slovenstvo. Ob Jesenicah se bode bil najljutejši boj slovanstva proti germanskemu navalu.

Druga važna točka je Tržič. Tržič bo po novi železnici zvezan s Kranjem in tako odprt lažjemu dostopu. Vendar Tržič ni navalu tujega narodnega elementa izpostavljen tako kakor Jesenice. Ali narodna čast slovenska zahteva, da dobi slovenski narodni živelj vodstvo te občine v roke, ker je zadosti razumen in poleg tega še v ogromni večini.

Ako bi prepuščali Tržič, Jesenice in podobne občine nemškemu vodstvu, potem nismo vredni, da bivamo kot narod.

Z radostnim zadoščenjem tedaj konstatiramo, da se je slovenski živelj v teh dveh občinah z žilavostjo in z vspehom boril za svojo pravico, za pravico: biti na lastnih tleh svoj gospodar.

II.

A nekaj je, kar nam kali zadoščenje na vspehih pri teh volitvah! In to je, da so nekateri na Jesenicah in v Tržiču,

čeval zanj; ali Sirek je pil tudi na svoj račun, rekoč, da pobota to s krčmarjem, kadar bo imel oditi iz Bukovice.

Zdravko je prišel večkrat za njima v krčmo; tu je pil z očetovega kozarca, in se držal Sirkar, kakor bi že spadal k njemu in bi bil že Dunajčan kakor on.

Poslednji dan pred odhodom je šel še Zdravko okrog, da bi se poslovil od prijateljev; tudi je imel v vsaki hiši kakega, da bi se mu bil rad pokazal. Čudili so se, da odide na Dunaj; vprašali so ga, kje bo in kaj bo; mnogi tovariši bi bili šli takoj za njim — ko bi jih bili pustili roditelji. Zamenjavali so z njim spominke: nože, gube, svinčnike, zaponke; nekateri mu je dal kak krajcar za priboljšek, nekateri mu je opomnil: naj se na Dunaju dobro vede.

Ogibal pa se je Zdravko onih, s katerimi je imel kake sitnosti, ali se je bil pregrešil proti njim. Zato pa ni šel niti v župnišče, niti v šolo.

Ko je prišel domov, ga vpraša mati: „Pa si bil pri gospodu župniku, g. kaplanu in g. učitelju?“

„Nisem bil“, pravi, „je bil že oče tam, in jaz nisem imel tam opravila.“

ki se smatrajo tudi za Slovence, prav slabo umeli važni trenotek; da so se ali volitev vzdržali, ali pa volili z nasprotnikom. Ti posamezniki so žalostna priča, da v Slovincih še ni izumrla vrsta ljudi, ki smatrajo za naravno, da bi bili domačini Slovinci na lastni zemlji — heloti nekaterih drugorodnih mogotcev. Ali taka dejanja posameznikov bi še razumeli, če tudi se opravičevati ne dajo. Jeden klone iz ozirov na svoj kruh, drugi zopet iz osebnih zvez.

Ali nekaj je tu, kar je brez primera, nerazumljivo in neopravičljivo, da je neka slovenska politična stranka volitve v teh dveh važnih krajih popolnoma prezrla, — in ta je tako zvana narodno-napredna stranka.

Voditelji te stranke so se še v popreteklem času smatrali za jedine pristne, absolutne, radikalne narodnjake, v sedanjih dobah pa smatrajo volitve na Jesenicah in v Tržiču za malopomembne, in popolnoma lokalnega značaja. Predčerašnji „Narod“ kar cinično pravi: „V tržiške volitve se vodstvo naše stranke ni vtikalo, ker k temu od nikoder pozvano ni bilo!“ To je torej „vodstvo“, katero ne vodi, ampak ga morajo še-le drugi voditi, da nastopi za narodno stvar?

Pa ne samo to! Ne samo, da niso ne prsta ganili, da pomagajo preprečiti, da ne prodere nemštvo na Jesenicah proti Slovincem, ne samo to, da niso dali parole, da se pristaši stranke udeležijo kakor jeden mož za slovensko listo. Ne! Storili so več! Za kulise so paktirali z Nemci, kar vse dokazemo. Nič ne bomo sumničili. Vse, kar bomo tu pisali, pisali bomo na podlagi dokazov. In naj „Narod“ še stokrat zapiše, kar je zapisal v ponedeljek, „da dogovori med napredno-slovensko stranko in med zastopniki veleposestva ne segajo čez okvir deželne zbornice“, bomo vedno odgovorili, da dejstva in dokazi govorijo „čez okvir deželne zbornice“. In ta dejstva govorijo za slovensko liberalno stranko naravnost uničevalno. Seveda ta dejstva stranke ne uničijo še popolnoma, ker mnogo je v stranki takih, katerim je liberalizem in „farška gonja“ bistvo liberalnega programa, slovenstvo pa samo potrebna draperija.

Oče je bil zares v šoli in v župnišču, da bi dobil tam spričevala za sina; ali rekli so mu, da bi sin ne mogel dobiti dobrega spričevala, ker je bil vselej velik neotesanec in jim je vedno kljuboval. In ker ga ne morejo hvaliti, pa tudi nočejo grajati, potrjujejo le, da je obiskoval šoto ter se učil v njej navadne reči.

Gospod kapelan je dejal: „Nočemo mu kaziti sreče; morda se poboljša, če tudi Dunaj daje malo upanja k temu, ker se tam češki mladeniči po večjem še poslabšajo in še pridni imajo škodo na svoji duši in se čestokrat pogubijo.“

Gabič se je srdil, da g. kapelan njegovega sina nema za pridnega; ali potlačil je svojo srditost. Še le tedaj jo je pokazal, ko je hotela žena, naj gre sin tudi v župnijo in v šolo ter se zahvali čast. gospodom učiteljem za trud, ki so ga imeli z njim.

Zdravko je rekel, da ne pojde, češ: da je bil g. kapelan njegov sovražnik; da ga je preganjal in tepel; da je dražil tudi gospoda župnika in gospoda učitelja čez njega, in da so bili potem vsi proti njemu.

Dejstva, katera moramo nar.-napredni stranki, oziroma vodstvu stranke očitati, so sledeča.

III.

Glede volitev na Jesenicah:

1. Je iz govora dr. Eggerja razvidno, da so se vršila kompromisna pogajanja med Nemci in slovenskimi liberalci. Mi tudi vemo, da so se jeseniški nemški voditelji obrnili na slovensko liberalno vodstvo v Ljubljani.

2. Ko ni prišlo do slovensko-nemškega kompromisa, so postavili Nemci kandidatsko listo, kjer je bilo par Slovencev v listi za okrask, velika večina pa Nemcev. Velika nevarnost je bila, da Nemci prodero. To je bilo znano slovensko-liberalnemu vodstvu v Ljubljani, ker so to vodstvo njega pristaši z Jesenic informirali. Ali organ te stranke ni ne enega dopisa priobčil za slovenske občinske kandidate, temveč z ravnodušno pasivnostjo gledal, kako se ta boj med Slovinci in Nemci konča.

3. Ko je bil boj končan z zmago Slovencev, je pa organ te stranke, še sedaj imenovan „Slovenski Narod“, pisal, da se pri volitvi ni šlo za boj med Nemci in Slovinci, temveč je bil boj med jeseniškimi kmeti in tovarniško savsko stranko. Dodal je še, da bi narodno-napredna slovenska stranka bila za kompromisno tovarniško listo, ako bi bili postavili za kandidate nekaj več Slovencev, kakor Nemcev.

Pristaši napredno-slovenske stranke na Jesenicah so strmeli, ko so to brali v „Slov. Narodu“.

Čez noč pa se je ta list premislil in je donesel dopise z Jesenic, ki so bili pisani s stališča, katero je bilo ravno nasprotno onemu, kakor ga je list zavzemal prej.

In dober teden pozneje je dobil ta list še večji pogum, in tako je „Narod“ v polemiki z nami dne 9. marca t. l. zapisal celo stavek:

„Nekonsekventnost“) pa ne tiči v tem, da je naša stranka nastopila na Jesenica proti Nemcev. Napredna stranka

*) Nekonsekventnost, ki jo je očitil dr. Egger slovenskim liberalcem, da so šli na Jesenice s „klerikalci“, katere drugače izpodbijajo. — Op. ur

Mati mu je ugovarjala; ali oče se je oglašil zanj ter grdil kapelana, da mu je bil nasproten ter se mu posmehoval, češ: zdaj je izgubil vso pravico do njega in bi ga ne smel niti posvariti, ko bi ga tudi — ne pozdravil.

Mati reče: „Pa jaz bi ga pokazala in bi ga kaznovala. Ali Bog ne daj, da bi pokazal tako nevhvaležnost, in prepričana sem, da bi noben duhovnik ne trepel take surovosti pri dečku, ki je skoro še učenec.“

„Saj ne bom zmerom učenec“ ugovarjal je Zdravko; „in ker pojdem že jutri proč, mi ne more kapelan nič več storiti.“

Oče mu pritrdi: „Imel boš mir pred njim, in jaz tudi; dosti nas je stiskal.“

„Mene je zmerom preganjal“, doda še Zdravko. Mati jima je prigovarjala, naj ne govorita tako nespametno; ali nista se zgovorila za to.

Uboga mati se je bala za sina; in molila je ter plakala, ko mu je vlagala njegove reči v kovčeg. Bil je isti, s katerim je hodil nekoč oče po svetu in je bil tudi na Dunaju z njim; le odrezali

LISTEK.

Po ovinkih k pameti.

Češki: V. Hlinka.

(Dalje.)

IV.

Mati je napravljala sinu opravo za Dunaj, oče je le ukazoval, a mati in sestra so morale skrbeti, da bi pripravile v dveh tednih vse, česar mu je bilo potreba. Srajce so mu zašile same, spletle nogavice ter mu zarobile rute. Krojača so vzeli na dom, da bi manj stalo; in tu mu je napravil vsednjo in prazneno obleko. Za sukno je ostal oče dolžan židu; za čevlje čevljarju pa si je izposodil novce, ker mu jih ni hotel dati brez denarja. Mati je dala poslednji krajcar, ki ga je imela še v zalogi, in poprodala je vse, da bi mogla kupiti to in ono in bi imel sin nekoliko goldinarjev za pot. In tako je srečno uredila vse še pred dvema tednoma; in Zdravko je že hodil po vasi v novi obleki ter se poslavljaj od svojih znancev.

Oče Gabič je veliko posedal v krčmi v družbi Ivana Sirkar. Tam je tudi pla-

je slovenska stranka, je in ostane svojemu narodnemu programu zvesta in ne bo nikdar dopustila, da bi se Nemci polastili kake slovenske občine.

Taka pisava se nam zdi naravnost predrzna, ko je dober teden prej „Narod“ pisal, da se ni šlo na Jesenice za slovensko stvar, temveč da je bil boj lokalnega gospodarskega značaja. Popravljamo še, da napredna stranka ni nastopila na Jesenicah proti Nemcem, vzlic temu da je bila stranka kot taka, namreč vodstvo v Ljubljani, v tem boju do cela pasivna in je „Narod“ celo dan po volitvah hvalil tovarno kakor dobrotnico za ljudstvo tam gori in da bi bilo vodstvo stranke — namreč napredne slovenske — pod gotovimi pogoji za kompromis z Nemci.

Tega menda vendar ne bote tajili, je stalo črno na belem v „Narodu“.

Tak je bil razvoj volitev na Jesenicah. Slovenski liberalni stranki pa ne bo mogoče izbrisati si madeža, katerega je dobila vsled naravnost škandaloznega ravnanja od strani vodstva.

IV.

Volitve v Trzinu so pa drugi spomenik za liberalno slovensko stranko. Ako ni slovensko-nemški pakt Tavčar-Schwegla rodil nemških sadov na Jesenicah, zahvaliti se imamo poleg dobre organizacije naše stranke tudi onim sicer maloštevilnim poštenjakom Slovencev, ki se žal prištevajo napredni slovenski stranki. Da pa je ta pakt zakrivil, da nismo Slovenci dobili še večine v občinskem zastopu tržiškem, se ne da utajiti. V prvem volivnem razredu v Trzinu smo imeli z Nemci jednako glasov, ker so se volitve vzdržali trije slovenski volilci. In zakaj so se volitve vzdržali? Ali je samo slučaj? Ne, oni so bili v svoji prenegljivosti dali besedo, da se volitev vzdrže, ako Nemci volijo v deželni zbor dr. Ferjančiča. No, tem, sicer osebno častivrednim možem, ne zamerimo, da so držali dano besedo, dasi vendar ni lepo, zastavljati narodno čast za eden Ferjančičev mandat. Ali beseda dana, vez velja!

Ali pečat sramotnega narodnega izdajstva si je pritisnilo vodstvo narodno-napredne stranke, ker je za tržiški deželnozborski mandat zastavilo glasove svojih pristašev za občinske volitve v Trzinu.

„Narod“ je imel 9. marca t. l. pogum, zapisati sledeči stavek:

„Občinskih volitev v Trzinu pa se ta zveza — (namreč slovensko-nemška, op. ur.) — tako malo tiče, kakor občinskih volitev na Jesenicah — — — „Slovenčev“ pisarjenje je tudi glede tega pojava čisto navadna sleparija. Naši somišljeniki imajo za občinske volitve v Trzinu popolnoma proste roke...“

Prvič je „Narod“ igral glede jese-niških volitev tako ulogo, da je pri razumnih ljudeh že skenjena sodba in ob-sodba. Glede volitev v Trzinu pa dejanja glasno govore, glasneje, kakor je „Narodu“ ljubo, da se jih slovensko-nemška zveza

in zmanjšali so ga nekoliko. Saj ni imel toliko blaga in ga lahko ponese.

Zvečer je prišel Ivan Sirek ter povedal, da odideta jutri prej, nego je bilo namenjeno, da prideta k prvemu vlaku in bosta zvečer že na Dunaju. Gabič je hotel iti še v krčmo z njim, da si čas prikradajo, ker itak ne bosta mogla spati; ali Sirek je menil, da je že bil v krčmi, in je tam že pobotal, in da se rajši malo naspi pred potovanjem.

Povečerjal je še z njimi, napil se piva in odšel domov k materi; zjutraj ob treh pa je že prišel po Zdravka. Ta je bil pripravljen, deli so mu še kovčeg (polno torbo) na hrbet, mati, sestri in oče so ga spremljali še do ceste. Tam je čakala mati Sirkova, in vsi so stopali za Ivanom, ki je hitel, da bi ne zamudila vlaka.

Ivan ni imel nič zveznja; kar je imel na sebi; kadil je smodko pa se opiral ob palico, in vedno je pošiljal nazaj mater in Zdravkovo rodbino.

(Dalje pride.)

prav v živo tiče. Od liberalnega slovenskega vodstva se je baronu Schweglu obljubilo, da se tržiški slovenski liberalci vzdrže glasovanja pri občinskih volitvah, pod pogojem, da Nemci volijo dr. Ferjančiča.

In faktum je, da so se trije slovenski volilci v prvem razredu vzdržali volitev. Menda so bili samo ti trije obveščeni o tem paktu. Liberalno vodstvo se je menda balo, obvestiti vse svoje tržiške pristaše, ker je čutilo, da ta pakt ni — časten za slovensko stranko.

In ker stranka hoče skrivati take svoje spletke, in nima poguma tudi javno zagovarjati taka dejanja, zato se ji po zasluženju, godi, da dobiva tudi od tržiških nemških zaveznikov brce in si mora očitati: schändlicher Wortbruch in Meuterei.

Seveda bo virtuozi „Narod“ tudi sedaj kričal o „čencih, ki postajajo dan za dnem neprebavljiveje“. Dejanja pa govore in zdi se nam, da bodo njih glas morala slišati celo zaglušena ušesa slovenskih liberalcev.

V.

Da pa enkrat za vselej prestrizemo „Narodove“ laži in da vodstvo liberalne stranke prisilimo k pripoznanju njenega narodnega političnega izdajstva, priobčujemo tukaj doslovno.

Pismo ekscel. barona Schwegla, tiče se volitve dr. Ferjančiča v deželni zbor:

Nemški original.

Grimschitzhof, 19. Aug. 1901.

Hochverehrter Herr!

Dem Wunsche der verehrten Herren Partheifreunde in Neumarkt entsprechend ist veranlasst worden, dass Murnik officiell zu Gunsten des Herrn Ferjančič zurückgetreten ist und dass dieser für die nächste Gemeindewahl in Neumarkt die Stimmhaltung der Radikalen zugesagt hat. Damit sind die Bedingungen erfüllt worden, die wir als Gegenleistung für die Unterstützung des Ferjančič verlangt haben, und wir sind dadurch für die bevorstehende Landtagswahl gebunden.

Schwegel m. p.

Slovenski prevod.

Gorje (Grimschitzhof), 19. avg. 1901.

Visokočestiti gospod!

Po želji čestitih strankin pristašev v Trzinu se je poskrbelo, da je Murnik oficijelno na korist gospoda Ferjančiča odstopil in je ta obljubil, da se radikalci pri prihodnjih obč. volitvah v Trzinu glasovanja ne udeležijo. S tem so izpolnjeni pogoji, katere smo zahtevali kot kompenzacijo (plačilo), da podpiramo Ferjančiča in potemtakem smo za prihodnje deželnozborske volitve vezani.

Schwegel l. r.

Tukaj imate dokument, kateri postavlja na laž vse izjave liberalne stranke v „Narodu“, s katerimi je hotela utajiti, da je prodala slovensko narodnost.

„Slovenski Narod“ predvčeršnjim piše: „Istotako je neresnica, da je bil dr. Ferjančič izvoljen s pomočjo tržiških Nemcev“.

Tukaj imate dokument, kateri uničevalno obsoja lažnivost liberalne stranke.

Dopisi.

Št. Viška gora. — Bral sem v „Prim. Listu“ zadnji dopis z Gore in pritrditi moram dopisniku v vsem, samo ne v eni reči. Dopisnik želi, da bi skladatelja Laharnarja vpregli v županski jarem gorski. Jaz sem proti temu, in sicer radi tega, ker bi se Laharnar kot župan moral popolnoma odreči skladateljstvu. In to bi bila škoda, ki ne bi zadevala toliko Gore same, ampak tem bolj slovensko glasbo —

„Gorjani bodo iskali moža, ki jih bo rešil“ — rekel je mož, ki je še pred malo leti šest dni in šest nočij popravljal sedanjemu županu zmedene občinske račune. Te besede so pomeljive, in Gorjani bodo res morali iskati moža, ako bodo hoteli svoje občinsko gospodarstvo imeti vrejeno in v pravem

pomenu napredno. — Kdor bo s čistim namenom prevzel na Gori županstvo, imel bo dela čez glavo, ker kidati bo moral gnoj, ki so ga nanese skupaj desetletja staro koptnega občinskega gospodarstva. — Bili so časi, ko je bil župan bog, pred katerim so se tresle v občini vse hlače. In v onih žalostnih časih so župani delali in zanemarjali skoraj, kar so hoteli. — Od cerkljanskega cestnega odbora dobival je n. pr. naš župan podpore, uporabil jih je pa za Prapetno, ki spada pod cestni odbor tolimski. V osemnajstih letih svojega oborništva dobil je komaj toliko, da bi prišlo povprečno na vsako leto kakih 80 goldinarjev. V vseh teh letih je občina Police redno plačevala doklade, a dobila ni niti vinarja. Ko je pa župan čutil, da ga bodo izbacili iz cestnega odbora, hotel je naenkrat pridobiti Gorjanom 30 000 goldinarjev — z jezikom! — Poličanom bo pa sedaj vsakemu posebej vodo kar v usta napeljal, da jim ne bo treba drugega nego požirati. — Častitamo!

Da se prepotrebne ceste v Vrh ne nadaljuje, zakrivil je sedanji župan, ki je pristojni oblasti krivo sporačil, da se nič ni naredilo pri tej poti. Hotel je pa potem to podtakniti svojemu sorodniku z Vrha. — Ko se je delala pot skozi Tilnik, zatrjeval je po eni strani danjemu županu, da je ta pot občinska in da se zato lahko primora vse občinarje k robotam; po drugi strani pa je nagovarjal Poljane, naj delajo lastno pot na Krepak. — Pri izdelovanju poti skozi Tilnik je imel sam svoj načrt, to je: imel ni nobenega. — Letos je sezidal „škarj“, drugo leto jo je pa zopet posul in zidal novo. —

O mlekarici imamo še veliko lepega povedati, toda o tem izpregovorimo natančneje ob drugi priliki. — Županova zasluga je tudi, da je naša cerkev tako zanemarjena in zapuščena, da se nam ljudje v sosednjih manjših duhovnijah očitno posmehujejo radi tega. O zaslugah ki jih ima za našo cerkev „agent v zelenih komašnjah“, Vogrič, ne bomo molčali. Mu vže ob priložnosti „fajfo spucamo“, da bo vedel, komu se ima zahvaliti, da mu ni vže davno boben pel pod oknice. — Pred štirimi ali petimi leti je Gora slovela radi lepega petja ter prave probe in naprednosti; a kam smo prišli sedaj? — Kak sramoten korak nazaj! — In kdo je tega kriv? Eden, — in ta je v doljenjem koncu vasi. — In ta hoče na vsak način še nadalje imeti županstvo v rokah; hoče to, ker se boji — luči — — Iz povedanega lahko vsak razvidi, da tudi na Gori ni vse zlato, kar se svetli. Zato povdarim še enkrat: žetletni ni, da bi naš skladatelj Laharnar odložil mileglasno liro ter si oprtil gnojni koš gorskega županstva. — „Gorjani bodo iskali moža, ki jih bo rešil!“ — Gorjan. (Konec pride.)

Grahovo ob Bači. — Če hoče kdo videti „mirakeljne“, treba, da pride na Grahovo. — Naš redkoččetinasti oče Ferenz Golaš je prišel pred par leti na sled visoki misli, da bi se ustanovila na Grahovem kovaška šola. — Takoj je zbobnal skupaj vse starešine ter s pomočjo „diplomatčnih kozlov“ dobil večino glasov za to, da se je določilo predvarek za kovaško šolo. — Ljudstvo plačuje, kovaška šola pa kuje, deluje, napreduje, če tudi je nikjer ni. — Ogleda nanašajo občinarji, meh goni Marton Varoš, zrak pa požira „Narodni škrt“, ki smrči za narod vsak dan do enajste. — Ali vidi kdo našega Golaša opoldne ali opolnoči, nič ne de: on je vedno bister, čil, delaven, agilen, postrežljiv, ljudomil, prijazen, podjeten, razborit, neumoren, marljiv, neprekosljen, dovtipen, duhovit, — krmižljav! — On dela z vsemi štirimi za svoj „špeh“, to je za vspeh in blagor svoje obširne občine. — Če tudi ga stane skrb za občino veliko moralnih „patakono“, vendar je pripravljen do zadnjega dihljeja „smrčati in drnjohati“ v prosvpeh in povzdigo nad vse nile mu baške doline. — Zato pa: Živio! Elyen Bačaember! — Kecskenéti lános.

Politični pregled.

Državni zbor.

V petek je poslanska zbornica končala prvo branje nagodbenih načrtov. Danes je že gotovo, da dobi vlada tudi pri drugem in tretjem branju večino za te načrte. Prepričani so bili vsi govorniki, da bodo imeli od te nagodbe le Ogri velike koristi. Ali izrekli so se zanj le z ozirom na to, ker bi trpela celokupnost države, ako bi se nagodba ne vsprejela. Prvi je govoril v petek posl. Mettal, ki je rekel, da se dajo trpkosti v nagodbi

izravnati z dobro trgovinsko in železniško politiko; v ta namen je treba poddržati železnice, ki vežejo Avstrijo z inozemstvom.

Posl. Biankini je imenoval dualizem največjo nesrečo za habsburško dinastijo in posebej za Hrvate. Predlagal je resolucijo, s katero se vlada pozivlja, naj pri sklepanju nagodbe z Ogersko pospešuje zgradbo železnice Knin-Novl.

Posl. Glabinski je izjavil, da bi morali Poljaki z gospodarskega stališča nagodbo odkloniti, le ker vpoštevajo celokupne državne koristi, morajo glasovati za sprejetje. Ko je govorilo še nekaj drugih govornikov, se je razprava zaključila in za glavna govornika sta bila izvoljena posl. Schrott pro in posl. Kaiser contra. Posl. Schrott je razpravljal o te- žavnem položaju vinorejcev, zahteval naj se umetna vina popolnoma prepovedo ter se odpravi vinska klavzula. Posl. Kaiser se je izjavil za ločitev Avstrije od Ogrske ne le gospodarsko, temuč tudi v političnem oziru naj nastopi personalna unija. Ko so se končno izvršili še nekateri stvarni popravki, se je seja zaključila. Prihodnja seja bo v četrtek.

Mladočeski manifest.

Mladočeski klub je izdal v soboto svoj manifest za česki narod, v katerem mu pojasnuje, zakaj da je mladočeski klub privolil v prvo čijanje državnega proračuna in nagodbe. Mladočeski klub, tako pravi manifest, je hotel Nemcem pokazati, da ne znajo le oni obstruirati, marveč da znajo obstruirati tudi Čehi. In Čehi so dokazali, da zamorejo kakor Nemci tako tudi oni zaprečiti vsako redno parlamentarno delovanje. Že dogodki v začetku t. l. so dokazali, da bi vlada lahko na podlagi par. 14 sklenila z Ogri nagodbo, ne da bi bilo s tem omajeno njeno stališče, kakor se je to zgodilo s proračunskim provizorjem. Mladočeski klub pa ni hotel nuditi vladi prilike, da si brez vseh težav s pomočjo par. 14 pomaga iz zagate. Vlada bi si na ta način svoje stališče še bolj utrdila, kajti za vse neugodnosti, ki bi izvirale iz ogrske nagodbe za našo državno polovico, bi vlada zvrčala krivdo le na Česko obstrukcijo. Boj proti vladi ni torej prenehal niti za trenutek. Na koncu se glasi manifest: Mi stopimo prav lahko mirnega srca in brez strahu pred svoj narod s prepričanjem, da nismo nikakor žrtvovali koristi českega naroda. Z mirno vestjo pa pričakujemo tudi, kako bo sodil naš narod naše postopanje. Ob enem z manifestom pa so proglasili Mladočehi tudi načrt, po katerem je mogoče skleniti z Nemci spravo. V tem načrtu stoji kot glavni pogoj, da morata veljati na Českem pri vseh sodnijah, pri vseh deželnih oblastnijah, pri vseh uradih in ustanovah česki in nemški jezik za enakopravna. Istotako se zahteva za Moravsko in za Slezijo jezikovna enakopravnost.

Demonstracije proti nemškemu cesarju v Kodanju.

Nemški cesar obišče te dni Kodanj. Tamošnje prebivalstvo pa je jako nasprotno temu obisku in se prirejajo za to demonstracije. Tudi če pride nemški cesar v Kodanj, se opusti slavnostna predstava v gledišču.

Ruska policija na Nemškem.

V nemškem državnem zboru je so-cijalec Gradnauer očital vladi, da na Nemškem preveč podpira rusko policijo. Dejal je, da se nahaja na Nemškem vse polno ruskih policijskih agentov, ki ostro nadzorujejo Ruse živeče v Nemčiji. Posebno so pa pod strogim policijskim nadzorstvu ruski dijaki, ki obiskujejo nemška vseučilišča. Pri vpisovanju kakega ruskega dijaka, opozori se vedno ruski policijski agent in ako ni ta zadovoljen, da bi se ruski dijak vpisal, se dotičnemu dijaku tudi v resnici odreče vpis. Državni podtajnik Richthofen, ki je odgovarjal Gradnauerju, ni tajil, da ne bi bilo ruskih policijskih agentov na Nemškem. Pri-pomnil je še celo, da je to jako potrebno, ker noče nemška vlada podpirati anarhistov, ki pridejo v Nemčijo iz Rusije.

Combesova zmaga.

V sredini seji francoske poslanske zbornice je Combes s svojimi framasonskimi kolegi slavil svojo prvo zmago, na katero pa ne more biti posebno ponosen ker znaš večina le 43 glasov. Zbornica je namreč s 300 glasovi proti 257 odobrila predlog komisije, da se brez nadobre razprave odreče avtorizacija vsem kongregacijam, ki se pečajo s poukom.

Macedonski dogodki.

Iz Carigrada se poroča, da bode turška vlada z močjo nastopila proti Albancem, ako bodo ti hoteli ovirati Hilmpašo pri izvedenju reform. Krvav sđopad med Macedonskimi ustaši in turškimi vojaki.

Bivši bolgarski poročnik Sajev se je že pred par tedni utaboril s 40 ustaši v težko pristopnem klanecu Kavke, nahajajočim se pod vrhom gore Golak.

Prejšnji teden pa so zavohali ustaše turški vojuni in naznanili to turškemu poveljniku, nahajajočim se v Carevem selu. Turški poveljnik napotil se je kojs 2000 turškimi vojaki in s 700 bazibozuki proti ustašem ter jih napadel. Turške čete so se na vse kriplje trudile da bi se polastile klanca in ustašev, ali ustaši so iz svojih skrivališč tako izdatno streljali na Turke in jih toliko pobili, da so se morali proti večeru umakniti. Ker je pa zmanjkalo ustašev municije in so bili jako utrujeni, spoznal je poročnik Sajev, da bi se drugi dan več ne mogel ustavljati turški premoči. Zato je s svojimi ustaši zapustil klanec ter zbežal z njimi po skrivnih stezah mimo turškega tabora. Ko so sli ustaši mimo turškega tabora, dovolil si je Sajev še to šalo, da je vrzel med turške vojake nekoliko dinamitnih patron, kar je napravilo v turškem taboru strašno zmešnjavo.

Domače in razne novice.

Nevarno obotel je pred par tedni č. g. Anton Batagelj, vikar Vedrijanu in sicer na pljučnici vsled influence. Pljučnica se je dobro zazdravila, a oglašila se je stara njegova želodčna bolezen in sicer tako trdovratno, da mora iskati pomoči pri usmiljenih bratih v Gorici. — Priporoča se tovarišem in sobratom v pobožen „memento“.

„Beseda“ „Ženske podružnice sv. Cirila in Metoda v Gorici“. — „Beseda“, katero je priredil v nedeljo v „Goriški čitalnici“ odbor „Ženske podružnice sv. Cirila in Metoda“, uspela je imenitno. „Pepelka“ privabila je toliko rodoljubov iz mesta in okolice, da je bila dvorana natlačena polna do zadnjega kotička. Ker priobčimo prihodnjie natančneje poročilo, omenjamo danes le to, da je „Pepelka“ občinstvu neizrečeno ugajala in da se je izrekla splošna želja, da bi se v prihodnosti „Pepelka“ v najkrajšem času zopet ponovila, kateri želji bode odbor „Ženske podr. družbe sv. Cirila in Metoda“, mi se vsaj tako nadajamo, gotovo vstregel.

Namesto vstopnine k „Besedi“ „Ženske podr. družbe sv. C. in M.“ darovala je tverka Saunig & Dekleva 4 K.

Županstva pozor. — Upravno sodišče je razsodilo v dveh slučajih, da zadobi domovinsko pravico tudi taka oseba, ki je udobila sem ter tje začasno ali hipno podporo od svoje občine, ali od občine, v katero želi biti vzprejeta. Le osebe, ki se ne morejo same vzdržavati in ki so uživale kako javno podporo trajno, ne morejo zadobiti nove domovinske pravice. Slučaja sta bila ta-le: Mestna občina Bolcan ni hotela vsprejeti v svojo občinsko zvezo Alojzija Koflerja in njegove družine, ter se je naslanjala na dejstvo, češ, da je Kofler oseba, katero treba podpirati kakor ubožno. Kofler ni sicer nikdar zahteval podpore od svoje občine; vendar pa je bila v dobi, v kateri si po postavi zadobi kaka oseba v drugi občini domovinsko pravico, njegova hči trikrat v deželni bolnišnici v Bolcanu zaradi bramorke in sicer vsega skupaj 304 dni in sta dotične stroške plačali dežela in pa dotična občina, v katero je pripadala. Kofler je zaradi tega uležil pritožbo tudi pri ministerstvu, a to je njegovo pritožbo odbilo, češ, da oskrba njegovega bolnega otroka, katero je dobival brezplačno v deželni bolnišnici, in posebno pa z ozirom na to, da je bila bolezen kronična, se ne more nikakor smatrati za začasno ali pa hipno. Upravno sodišče pa, pri katerem se je vsled Koflerjeve pritožbe zadeva te dni zopet razpravljala, je, ugodivši Koflerjevi pritožbi, razveljavilo ministerski odlok. Pri utemeljevanju razsodbe je rekel med drugim senatni predsednik Alter, da je upravno sodišče mnenja, da se mora v smislu domovinske postave, smatrati kot ubožna oskrba le ona, ko mora kaka občina ljudi, ki se ne morejo sami več prehraniti, trajno in sicer popolnoma ali pa tudi deloma vzdrževati. V Koflerjevem slučaju pa tega ni bilo in njegova hči dobila je oskrbo v deželni bolnišnici le začasno in sicer le v posameznih slučajih. — Drugi slučaj pa je bil ta-le: Mesto Roveret ni hotelo vsprejeti v občinsko zvezo družine Rigatti, ker je njeni gospodar prijelam vsakokrat, ko je ponovil svoj krošnjarski list, od svoje domovinske občine dotične stroške v znesku 18 K. Rigatti pritožil se je pri ministerstvu za notranje zadeve, in to je njegovo pritožbo ugodilo, ter zaukazalo mestni občini Roveret, da mora vzprejeti Rigattija v svojo občinsko zvezo. Mestna občina Roveret pritožila se je na upravno sodišče, in to je pritožbo odbilo ter popolnoma potrdilo odlok ministra, v katerem je rečeno, da je bila ona podpora, katero je dobival Rigatti vsako toliko časa za nabavo krošnjarskega lista, le začasna ali hipna.

Ogenj na Cingrofu. — Zadnjič smo poročali, da je zgorel v četrtek ponoči v ulici Coronini št. 2, hlev Marije udove Kumar. Ogenj pa je nastal, baje tako le: Tisti večer prišel je k udovi Mariji Kumar Štefan Šuligoj iz Lokovca, ter jo je naprosil, da bi smel prenočiti v hlevu. Kumar je uslišala Šuligojevo prošnjo. Ko je Šuligoj že spal, prišel je okolo polnoči domov hlapec France Budal z vozom. Da bi se morebiti prepričal o tem, dali je kdo v hlevu, vžgal je Budal zaporedoma tri žveplenke ter jih vrzel na tla, ne da bi jih ugasnil. Vsled tega se je vnela slama ležeča v hlevu na tleh in nastal je hkratu velik ogenj, katerega niso mogli udušiti, dokler ni hlev pogorel do tal. Še konje in par vozov sta Budal in Šuligoj komaj otela. Zgorela je jedna kočija, jeden navaden voz, 60 q slame in 8 q sena. Škoda se ceni na 6000 K. Kumar je bila zavarovana. Budala so drugi dan spremili redarji na policijo, kjer je bil zaslišan. Potem pa so ga spremili v tukajšnjo bolnišnico usmiljenih bratov, kajti opekeli se je jako hudo pri gašenju.

C. kr. kmetijsko društvo v Gorici je znižalo ceno soli za živino za 10 stot. za vsakih 100 kg. Sol se dobiva torej sedaj v društveni blagajnici po: 7-50 v žakljih od 100 kg. in po 3-86 v žakljih od 50 kg. Podpisuje se tudi za formalino po 250 kron liter.

Obletnica bitke pri Novari. — Včeraj je tukajšnji pešpolk praznoval obletnico bitke pri Novari, ki se je vršila 23. marca l. 1849, in katere se je udeležil tudi omenjeni pešpolk.

„Tamburaško in pevsko društvo „Svoboda“ v Renčah priredi velikonočni ponedeljek svoj prvi koncert na tamburicah novega sistema v dvorani grada g. Josipa pl. Degrazia. Velezanimiv vsopred priobči se pravočasno.

V Tolminu osnovalo se je društvo, katero odprti te dni tovarno za izdelovanje sodovke in vse v to stroko spadajoče izdelke. Tovarna bo opremljena z najnovejšimi stroji in izdelki bodo najboljši. Da bodo odjemalci točneje postreženi, ustanovijo se v večjih krajih zaloge. — Tovarna sodovke g. Gabrijel Devetak-a ostane v Kobaridu.

Tatvina v cerkvi. — V petek so okradli v Korminu podobo Matere božje, snevši iz nje razne dragocene predmete. Zaprli so dve tuji osebi, ki sta na sumu.

V gradiško ječo so trije topničarji spremili svojega tovariša Ivana Mlakarja z Ljubljane ki je dobil 13 mesecev ječe zato, ker je močno ranil nekega častnika.

Napad. — V četrtek zvečer so napadli v Renčah nekateri mladeniči nekega Franceta Hadnika, ko je hotel iti iz krčme Pretepli so ga tako hudo, da so ga morali prepeljati v tukajšnjo bolnišnico. Hadnik je izpovedal, da sta bila med napadalec tudi Ernest Vovk in Avgust Arčon.

Tepež. — V Dolenji Vrtojbi so se fantje stekli. Aretirani so bili zaradi tega Kulot Rafael, Gorkič France, Kobič Andrej, Mermolja Josip, Maraš Danijel in Maraš Josip.

Aretiranje radi februarjskih dogodkov. — Kakor se bodo čitatelji gotovo še spominjali, bil je ob lanskih februarjskih dogodkih od neznane roke ustreljen redar Jakob Mikuluš. Od takrat se je policija mnogo trudila, da bi ulovila morilca, a brezuspešno. Prvotno se je sumilo, da je ubil redarja mož neke žene, s katero je ubiti redar imel baje razmerje. Po zaslišanju nekaterih oseb je padel ta sum. V soboto pa so redarji aretirali delavca Viktorija T., kateri je na sumu, da je ubil Mikuluša. Po zaslišanju so istega odvedli v preiskovalni zapor.

Trgovci z dekleti. — V Trstu je Italijan Nippi lastnik tingli-tangla vabil po časopisih mlada dekleta, da jih izvežba v varieté petju. Policija pa je izvedela, da vabi dekletce le, da bi jih prodal v Orijent. Priredila je hišno preiskavo, a Nippi je ušel.

Občinske volitve v Tinjanu. — Tržaško namestništvo je zopet razveljavilo občinske volitve v Tinjanu v Istri, a to le glede prvega volilnega razreda.

Cerkveni rop na Dunaju. — V petek po noči je bila okradena Mati Božja v cerkvi sv. Štefana. Predzen tat, ki se je zvečer, ko so zaprli cerkev, najbrže skril v kaki spovednici, odnesel je zl. tline in drugih dragocenosti za kakih 30.000 K.

Velik požar. — V petek po noči je uničil ogenj v Brnu tovarna za sukno tverdke Ziegler. Škoda znaša 400.000 K.

Svetozar Hurban obsojen. — V soboto je bil obsojen slovaški pisatelj in časnikar Svetozar Hurban na dva

mesece zapora in 400 K globe zaradi nekega članka v katerem je opisoval vnebovpijoče krivice, ki se godé od strani Madjarov Slovakom.

Politični proces v Bosni. — V sredo je začela v Travniku kazenska obravnava proti Efendiju Arnautoviću, zaradi veleizdaje. Obtožnica obsega 59 strani. Državno pravdnistvo toži Arnautovića, da je skrivaj dobil 50.000 pušk, katere bi se imele razdeliti med bosenskim ljudstvom turškega veroizpovedanja in med Srbe, za revolucionarno namene. Dalje toži Arnautovića državno pravdnistvo tudi zaradi brošure z naslovom: „Bezrakonja v Bosni i Hercegovini“. V ti brošuri se namreč hudo napada avstrijska vlada zaradi njenega nastopanja proti Turkom in Srbom Bosne. Da bi bili navzoči pri obravnavi, prišlo je v Travnik vse polno Turkov in Srbov iz Bosne in Hercegovine. Ali prišli so zastoj, ker obravnava se vrši pri zaprtih vratih če tudi je Arnautović proti temu protestiral.

Dogodki v Budimpešti. — Kakor smo zadnjič poročali prišlo, je v petek, na dan, ko se je obhajala obletnica smrti lajoša Kossutha, do krvavih izgrediv, pri katerih je bilo ranjenih in aretovanih vse polno oseb posebno pa visokošolci, ki so pri ti priliki priredili veliko antidi-nastično demonstracijo. V demonstracijo so posegali tudi opozicijski poslanci, ki si so priskrbeli s tem dovolj gradiva, da so drugi dan, namreč v soboto, v državnem zboru hudo in grdo nastopali proti vladi in njenemu načelniku pl. Szellu. Najprej so si namreč naročili v to svrhu visokošolce. Teh se je zbralo kakih 1000 in so vsi v črni obleki in pod črnimi zastavami korakali pred parlament, od koder se je podala posebna deputacija kakih 30 visokošolcev k ministrskemu predsedniku pl. Szellu, da protestira proti nastopanju policije, ki ni hotela držati križdemronk, so visokošolci in drugi demonstrantje vanjo metali kamenje. Deputacijo vodil je posl. Lengyel. Ministerski predsednik je priporočal dijakom, naj bodo mirni. Posl. Lengyel pa je zahteval od ministrskega predsednika, da se da visokošolcem zadostčenje ter mu preti z revolucijo, ako se to ne zgodi. Ministerski predsednik pa je na te besede obrnil dijakom in poslancu hrbet in odšel v parlament. Ko je vstopil v zbornico, vzprejeli so ga Kossuthovci z žvižganjem in ropotom. Stavili so tudi interpelacijo glede petkovih dogodkov in ko je ministerski predsednik na njo odgovarjal, žvižgali in razsajali so tako, da je moral predsednik sejo dvakrat prekiniti. Slišali so se celo klici, ki so zahtevali, da naj se obesi ministrskega predsednika. Posebno pa jim je bil v želodcu policijski ravatelj Kutnaj, kateri naj bi se po mnenju Kossuthovcev takoj odstavil. Raznesla se je namreč govorica, da sta v noči od petka na soboto umrli dva ranjena visokošolca. Še le potem ko je ministerski predsednik pl. Szell povedal, da to ni res, marveč da je jeden omenjenih visokošolcev že zapustil bolnišnico, nastal je v zbornici mir.

Štrajk visokošolcev v Varšavi. ker so oblasti postopale proti onim visokošolcem, ki so se udeležili pri protinemskih demonstracijah, so začeli vsi dijaki štrajkati.

Polkovnik Grimm ki je bil zaradi veleizdaje obsojen v prognanstvo v Sibirijo, je tam zblaznel.

Mont Peleé. — Vulkansko delovanje ognjenika na Martiniku od one silne katastrofe 8. maja lanskega leta, še ni za en hip prenehalo. Lacroix, kateri vodi dela francoske znanstvene ekspedicije, je na parizko znanstveno akademijo odposlal zopet jedno poročilo. To poročilo pravi: „Vrh ognjenika je ves spremenjen. Prejšnji vrh se je deloma zrušil, hotel z imenom „Lac des Palmistes“ je poln lave in iz srede ognjenika se je vzdignil strašen greben iz belo razbeljenega skalovja. In ta greben se še vedno dvigne, a ob njegovi strani zijajo grozni propadi. Ta greben je takorekoč pol tekoča masa, iz katere razpoklin vstaja lava, vulkanične bombe in plinova zmes namešana z gorečim pepelom in skalovjem. Po noči je ta greben popolnoma zarač in se vidi, kako vstaja žareča zmes iz globočine, mej tem ko iz okolice grebenove vstajajo cele ognjene gromade, bljujoče seboj debelo kamenje, ki pada notri na opustošena polja in vrtove. Tu in tam razveseljujejo oko čudoviti ognjemeti, ki se vsipljejo iz grebena. Neko drugo naravno čudo, katero se pogostoma ponavlja, so plinovi izbruhi, ali goreči oblaki. Jeden tak pojav bi bil 16 dec. lanskega leta kmalu terjal življenje Lacroixovo ter njegovih tovarišev, ki so se nahajali na parobrodu „Jouffroy“ na morju pod ognjenikom. Iz vulkana se je prikazal najprej mali krasno rudeči oblak;

ta oblak bi bil moral biti svarilo ekspediciji, da se umakne. Kajti kmalu za tem „migljajem“ vulkanskih sil udari ob strašnem znamenju iz gore orjašk rjavo-rudeči oblak plina ter se vrže v dolino s hitrostjo 90 kilometrov v jedni uri. Oblak je pokril vse šest kilometrov dolgo ozemlje od gore do morja, mej tem, ko je vrzel iz sebe do 4000 metrov visok steber proti nebu, se vlegel na morje in polagoma izginil. Ves dogodek ni trajal 5 minut. Mej tem, ko je parnik jadral z največjo hitrostjo ven na morje, da odide nevarnosti, fotografiral je Lacroix dogodek od več strani. Sreča je bila, da je Lacroix bil opravičoma zadržan na potu, sicer bi bil parnik prišel v sredo gorečega oblaka.

Narodno gospodarstvo.

O koristi perutnistva.

Ako hoče gospodar, da mu perutnina kaj nese, se mora prav skrbno z njo pečati, kakor sploh z vsako stroko gospodarstva. Ne da bi gledal samo na to, da za domačo potrebo drži perutnino, češ, da mu nanese dovolj jajc, marveč biti mu mora tudi do tega, da porabi razne odpadke od hrane, kateri bi sicer na gospodarstvu vzeli konec brez pomena. In kje naj jih porabi bolje nego, da jih pomeče perutnini? Napačen je nazor, da se kuretnina sama prehrani s tem da išče zrna po hiši in odpadkov. Za časa žetve ne rečem, ko je zrna skoro povsod dovolj, a drugokrat ne. Zato moraš tudi kokuš jednako kakor drugo žival, dobro hraniti, ako hočeš imeti od nje korist.

Petdeset kokoši odvrže toliko ko jedna molzna krava. Ta trditev se nam zdi dokaj verjetna. Povprečno se vzame, da ena kokoš celo svoje življenje znese do 600 jajc. Največ jajc znese v drugem, tretjem in četrtem letu. Prvo leto, ako je dobre vrste, znese že nekoliko jajc, a v najboljšem slučaju do 30. Vsako naslednje leto pa znese prilično 225 jajc tako, da svota vseh v štirih letih znesenih jajc znaša okoli 400. Ako kokoši v drugem ali tretjem letu zneso mnogo več ja c, kakor je tu izraženo, potem pa je gotovo, da jih pozneje zneso tem manje. Po naravi je, da se v kokoši zaplodi 500 do 700 jajčnih zaleg, ako je žival dobro hranjena. Zaradi tega je od velike važnosti, da se mlada kokoš dobro brani in ravna, ker drugače je jajčna zalega mnogo manjša.

Od četrtega leta dalje produkcija jajc izdatno popušča tako, da se na naslednjih deset let razdeli ostanek 200 jajc. Poleg tega mora razumen perutninar dobro poznati starost svojih kokoši, da o pravem času izloči vsa nad štiri leta starosti kokoši iznesena jajca in jednako tudi nerodovitne kokoši.

Največ jajc zneso kokoši meseca marca do junija, najbolj neso meseca maja. Julija že popuščajo.

Najboljše vrste kokoši so one, ki vkljub picli hrani največ jajc zneso in to celo v času ko so jajca najdražja. Kdor hoče, da mu kure povrnejo trud, treba da ima dovolj jajc po zimi, ko je cena istim najvišja. To pa se da doseči le z mladimi kokoši zgodnje lege. Nekateri so mnenja, da piščeta najbolje uspevajo ob žetvi, ko je dosti zrna, to pa ni povse resnično.

Ker če bi ob žetvi piščanci dobro uspevali, pa vsahnejo, ko nastopi jesen, potem pa celo ostane žival majhna in se niti ne popravi več. Najbolj se to kaže v notranjem razvitku organizma, ki zaostane. Prvo je, da se jajčnjek presabo razvije. Od tod se da tudi raztolmačiti, zakaj pozno izležene kokoši, tudi pozno jajca neso in zakaj so tudi njih jajca vedno majhna in drobna. Zato se je treba pobrigati, da je v hiši dovolj zgodaj izleženih kokoši, najboljše takih, ki so izležene meseca sušca ali aprila. Pri tem pa se ne sme pozabiti, da treba piščance, dokler ne nastopi gorkeje vreme, imeti na toplem z zaprtom prostorom in da jih je treba dobro hraniti dokler ne začno nesti. Za leženje niso primerna jajca od enoletnih kokoši. Najboljša so pa od dve do štiri letnih. V ta namen je najbolje vzeti debelih in močnih jajc.

Razum vsega tega pa je treba, da imajo kokoši dovolj prostora, da se izletajo, in da se krvno mešajo, kar se doseže s tem, da se kokoši da od časa do časa slaka.

In konečno ne pozabiti, da se za-beležuje v knjigo, koliko dohodkov je od jajc mesečno. Tudi naj se zabeleži vse stroške, ker le tako je mogoče imeti natančen razpregled v tej zadevi.

Gospodična

se sprejme takoj v službo pri tverdku Saunig & Dekleva.

Loterijske številke.

21. marca.

Trst	36	71	32	28	60
Line	22	38	56	73	76

Tržne cene.

Za 100 kg.

Kava: Santos	K 190—	do 200—
„ Sandomingo	240—	260—
„ Java	240—	260—
„ Portorico	260—	280—
„ Ceylon	320—	360—
Slakdor	88—	89—
Špeh	160—	180—
Petrolj v sodu	32—	33—
„ zaboju	10 50	11—
Maslo surovo	170—	190—
„ kuhano	200—	220—
Otrobi debele	10 40	12—
„ drobne	10 40	11—
Tursica stara	16 40	17—
„ nova	15—	16 60
Oves	15—	18—

Moka ogerska:

št. 0 K 28—	št. 1 K 26 80	št. 2 K 26 20
„ 3 „ 25 80	„ 4 „ 25—	„ 5 „ 24—
	št. 6 K 22—	

Sadjarsko in vinarsko društvo za Brda v Gorici

Prodaja naravne in prstne
briske pridelke po zmernih
cenah.

Zaloga pristnih vin:
burgundeca, rizlinga, modre
frankinje in drugih.

DESERTNA VINA.

Sedež društva je:
Gorica, ulica Barzelini št. 20.

Anton Kuštrin

Gosposki ulici h. šte. 25,

priljubljen častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu v mestu in na deželi svojo
trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo:
Santos, Sandomingo, Java, Ceylon, Porto-
rico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu
istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju
Slakdor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3
4, 5. Več vrst riža. Milsveče prve in
druge vrste, namreč po 1/4 kila in od 1
funta. Testenine iz tvornice Žnidarski &
Valenci v Bistrici. Zveplenke družbe
sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga
mлина v Kranju in z Jochmann-ovega v
Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojčkih
najmanj po 5 Kg. na vse kraje.

15%

pod navadno ceno
razprodaja

radi poznega zimskega časa

J. Zornik

Gorica, Gosposka ulica 7,

vse zimsko blago, kakor n. pr.
krasne volnene šerpe, rute,
podobke, vsakovrstno Jaeger-
perilo, rokavice, nogavice, blu-
se, volno, kožuhovino, zimske
čevlje itd. — Nikdo naj ne
zamudi te lepe prilike za
ceni nakup!

Ivan Bednařik

priljubljen častiti duhovščini in slavnemu

knjigoveznico

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

„Centralna posojilnica“ v Gorici.

registrirana zadruga z omejeno zavezo.
sprejema hranilne vloge, katere o-
brestuje po 4% polumesečno;
nevzdržene obresti pripisuje konec leta
h glavnici. Rentni davek plačuje posojil-
nica sama.

Daje posojila udom na osebni
kredit po 5% in na vknjižbo po 5 1/2%.

Sprejema člane z glavnimi de-
leži po 200 K in z opravičnimi
deleži po 2 K.

Otvorja članom tekoče račune,
katere obrestuje po dogovoru. Za nala-
ganje in vračanje so na razpolago po-
ložnice c. kr. poštne hranilnice, tako da
je mogoče poslati denar brez poštinih
stroškov.

Uradne ure so vsak delavnik od 8—12.
ure zjutraj in ob ponedeljkih in četrčkih
tudi popoldne od 2—4 v ulici Vetturini 9.

Fani Drašček

zaloga šivalnih strojev

Gorica, Stolna ulica hiš. št. 2.

Prodaja
stroje tudi
na teden-
ske ali
mesečne
obroke.
Stroji so
iz prvih
tovarn ter
najboljše,
kakovosti
Priporoča
se slav.
občinstvu.

Anton Fon,

klobučar in gostilničar,

Semeniška ulica št. 6,

ima bogato zalogo raznovrstnih

klobukov

ter toči v svoji krčmi

pristna domača vina

in postreže tudi z jako ukusnimi
jedili.

Podpisani priporoča slavnemu ob-
činstvu v Gorici in na deželi svojo

prodajalnico jestvin.

V zalogi ima kave vseh vrst, raz-
lične moke iz Majdičevga mлина v Kranju,
nadalje ima tudi raznovrstne pijače na
primer: francoski Cognac, pristni
kranjski brinjevec, domači tropinovec,
fini rum, različna vina, goršice (Senf)
Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodove
užigalice. — V zalogi se dobé tudi te-
stenine trdke Žnidarski & Valenci v
Bistrici, ter drugo v to stroko
spadajoče blago. — Postrežba točna in
po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Kutin.

trgovec v Semeniški ulici h. št. 1.
(v lastni hiši)

Krojaška mojstra

Čufer & Bajt

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7
v hiši g. Jerneja Kopača

izdelujeta
vsakovrstne obleke za moške
po meri, bodisi fine ali pa
priproste.

Priporočata se svojim rojakom
v Gorici in na deželi, posebno pa
č. duhovščini za obilna naročila

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Solskega doma“.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8

priljubljen častiti duhovščini in slavnemu

pristna bela
in črna vina
iz vipavskih,
furlanskih,
briskih, dal-
matinskih in
isterskih vi-
nogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po želez-
nici na vse kraje avstro-egrske monarhije v
sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja
tudi vzorce.

Cene zmerne. Postrežba poštena.

Odlikovana delavnica!

ANT. KRUSIČ,

krojaški mojster v vrtni ulici 26.

Priporoča se sl. občin-
stvu v mestu in na deželi,
posebno č. duhovščini. —
Ima bogato zalogo blaga
vsake vrste in za vsaki stan,
ter opozarja na ravno došlo
sveže pomladansko blago,
lastni izdelek gotovih oblek
in površnih sukenj. Cene
prav solidne!

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

Konjedic & Zajec

Gorica, pred nadškofijo hiš. šte. 11.

Za čas stavbe priporoča vse stavbne potrebščine, kakor: cement,
stavbne nosilce, vsakovrstne okove, železje, strešna okna, cevi za stra-
nišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih
tovarn. Opozarja na svojo bogato izber kuhinjskega in hišnega orodja
dob razprimerno nizkih cenah.

Edina zaloga
stavbenih nosilcev
v Gorici.

Pocinkana žica za vinograde po jako snižanih cenah!

Pozor!

Eno kronske nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže
s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za
100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Pri svetem Antonu Padovanskem

PRVA ZALOGA

cerkvenih oblek in nabožnih stvari.

Trst, Via Muda vecchia št. 2 (za mestno hišo)

Dobi se bogata izbira pianet, dalmatik, pluvial, humeral, roketov
kvadratov, kolarjev Leo, prsnikov, misalov, brevirjev, ritualov, diurnov in
neštevilno nabožnih različno fino vezanih knjig, svečnikov, križev, svetilnic,
kelihov, ciborjev se srebrno kupo.

Jedina zaloga za celo Primorje kipov o vsakovrstni velikosti
in kvaliteti, umetniško delo v romanskem kartonu, priporočljivih posebno
za vlažne cerkve.

Zaloga sveč iz čistega čebelnega voska kakor tudi mešane
sveče I. in II. vrste, podob, vencev, križčev in svetinj vsakovrstnih.

Lastna izdelovalnica palm iz umetnih cvetlic in vsakovrstnih
drugih del spadajočih k bogočastju, izvršijo se vezanja (ricami) najfinejša
za zastave, pregrinjala i. dr.

Popravlja se vsakovrstne stvari za ceno,
pri kojoj se izključena vsaka konkurenca.

Naročitve se izvršijo točno in hitro.

Ob nedeljah in praznikih je prodajalnica zaprta.

Z odličnim spoštovanjem

Anton J. Vogrič.

Mejnarodni panorama

iz Berolina, odlik. na vseh svetovnih razstavah.

Restavracija „LA BOHEME“, Gorica, tekališče
Josipa Verdija št. 38.

Potovanje po svetu, za vseh zanimivo.

Vsak teden nov program!

Od 22. do 28. marca

Dežela in ljudje v Javi in Sumatri.

Nikdo naj ne zamudi ogledati si teh krasnih naravnih lepot.

Odperto vsak dan od 9. zj. do 9. zv.

Vstopnina 40 vin., otroci in dijaki do narednika 20 vin.

GORICA

(Večerno izdanje.)

Izhaja vsa rek in soboto ob 11. uri predpoldne za mesto ter ob 3. uri pop. za deželo. Ako pada na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 8 K, polletno 4 K in četrtletno 2 K. Prodajase v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah. Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevev tekališču po 8 vin.

Uredništvo in upravnštvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Veturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnštvo »Gorice«. Oglasi se računijo po peti vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 12 vin., 2-krat po 10 vin., 3-krat po 8 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Josip Marušič.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. J. Marušič).

Kam vede pristno naprednjaštvo.

Pristni naprednjaki so voditelji napredne stranke, bodisi na Kranjskem, na Goriškem, ali v kateri drugi deželi. Naprednost obstoji po njihovem mnenju v prvi vrsti v »farški gonji«. V to jim mora služiti vse, tudi zveza z narodnimi nasprotniki, ki zahteva od njih, da postanejo narodni mlačneži, grobokopi in javni idajice.

O tem nas prepričuje članek v »Slovencu« z dne 18. t. m., ki — dasi je dolg — ga priobčujemo v polnem obsegu, ker je jako poučen in prepričaven za vsakega, komur ni še popolno zamrlo slovensko srce, komur vsaj še rahlo bije žila slovenska.

Članek se glasi:

I.

Dve veliki občini na Gorenjskem sta si volili letos nova občinska zastopa, namreč Tržič in Jesenice. V teh dveh občinah je nekoliko Nemcev, kateri so posebno letos napeli vse moči, da dobe v občinskih zastopstvih vso oblast.

Ti dve občini sta za slovenstvo silno, silno važni.

Jesenice imajo vsled fužin nemške industrijalne družbe, živahen promet in tam se je zadnja leta naselilo mnogo delavskega ljudstva.

Ko se dodela nova železniška proga skozi Karavanke v Bohinj in Trst, postanejo Jesenice v doglednem času največja in najvažnejša naselbina na celi Gorenjski.

Jesenice so že sedaj velik industrijalni kraj. Vsled nove železnice bo železna industrija tem mogočno napredovala.

Zraven tega pa postanejo Jesenice živahno križišče za letovičarje od severa in juga.

Velik del letovičarjev od Trsta in Benečije se bo obrnil proti Bohinju in Jesenicam. Nadalje bodo vsi nemški turisti, ki hočejo proti jugu, to je proti Trstu, Benetkam ali še dalje, volili progo mimo Jesenic. Mnogo teh se bode mudilo več ali manj časa v okolišju Jesenic. Izkratka: Jesenice in ves gorenjski kot bo odprt svetovnemu prometu, kateri prinese gospodarske koristi ali tudi ve-

liko nevarnost za slovensko narodno individualnost.

O tem ne smemo slepiti samih sebe, temveč imejmo trezno prepričanje, da našemu narodu preti velika nevarnost in da se ponemči s časom najlepši del vse slovenske zemlje, ves slovenski naravni raj v Julijskih planinah od Jesenic do Kranjske gore, od Bleda do Bohinja.

Zato treba zastaviti za časa vse sile, da organizujemo slovensko ljudstvo v tem kraju v narodnozavedno, gospodarskomočno falango. Ako je tu odločno naroden in gospodarsko močen slovenski živelj, potem je samo še na voditeljih, da ta zavedni slovenski živelj sistematično in trezno navajajo k podjetnosti, da ne pride nemški živelj in se okoristi ob novih razmerah.

Danes nimamo namena te zadeve širše razpletati. Naglašamo le, da se naša stranka živo zanima za razmere v tem delu Gorenjske.

Kolikor moremo povedati že sedaj, je glavna skrb naše stranke, da Jesenice ne padejo v nemške roke, kajti Jesenice so ključ za položaj dežele. Nemške Jesenice — potem pa naredimo križ čez gornjo dolino do Rateč, kajti izgubljena je za slovenstvo. Ob Jesenicah se bode bil najljutejši boj slovanstva proti germanskemu navalu.

Druga važna točka je Tržič. Tržič bo po novi železnici zvezan s Kranjem in tako odprt lažjemu dostopu. Vendar Tržič ni navalu tujega narodnega elementa izpostavljen tako kakor Jesenice. Ali narodna čast slovenska zahteva, da dobi slovenski narodni živelj vodstvo te občine v roke, ker je zadosti razumen in poleg tega še v ogromni večini.

Ako bi prepuščali Tržič, Jesenice in podobne občine nemškemu vodstvu, potem nismo vredni, da bivamo kot narod.

Z radostnim zadoščenjem tedaj konstatiramo, da se je slovenski živelj v teh dveh občinah z žilavostjo in z vspehom boril za svojo pravico, za pravico: biti na lastnih tleh svoj gospodar.

II.

A nekaj je, kar nam kali zadoščenje na vspehih pri teh volitvah! In to je, da so nekateri na Jesenicah in v Tržiču,

ki se smatrajo tudi za Slovence, prav slabo umeli važni trenotek: da so se ali volitev vzdržali, ali pa volili z nasprotnikom. Ti posamezniki so žalostna priča, da v Slovencih še ni izumrla vrsta ljudi, ki smatrajo za naravno, da bi bili domaćini Slovenci na lastni zemlji — beloti nekaterih drugorodnih mogotcev. Ali taka dejanja posameznikov bi še razumeli, če tudi se opravičevati ne dajo. Jeden klone iz ozirov na svoj kruh, drugi zopet iz osebnih zvez.

Ali nekaj je tu, kar je brez primera, nerazumljivo in neopravičljivo, da je neka slovenska politična stranka volitve v teh dveh važnih krajih popolnoma prezrla, — in ta je tako zvana narodno-napredna stranka.

Voditelji te stranke so se še v poplupeteklem času smatrali za jedine pristne, absolutne, radikalne narodnjake, v sedanjosti dobi pa smatrajo volitve na Jesenicah in v Tržiču za malopomembne, in popolnoma lokalnega značaja. Predvčerajšnji »Narod« kar cinično pravi: »V tržiške volitve se vodstvo naše stranke ni vtikalo, ker k temu od nikoder pozvano ni bilo!« To je torej »vodstvo«, katero ne vodi, ampak ga morajo še-le drugi voditi, da nastopi za narodno stvar?

Pr ne samo to! Ne samo, da niso ne prsta ganili, da pomagajo preprečiti, da ne prodere nemštvo na Jesenicah proti Slovincem, ne samo to, da niso dali parole, da se pristaši stranke udeležijo kakor jeden mož za slovensko listo. Ne! Storili so več! Za kulisami so paktirali z Nemci, kar vse dokažemo. Nič ne bomo sumničili. Vse, kar bomo tu pisali, pisali bomo na podlagi dokazov. In naj »Narod« še stokrat zapiše, kar je zapisal v ponedeljek, »da dogovori med napredno-slovensko stranko in med zastopniki veleposestva ne segajo čez okvir deželne zbornice«, bomo vedno odgovorili, da dejstva in dokazi govorijo »čez okvir deželne zbornice«. In ta dejstva govorijo za slovensko liberalno stranko naravnost uničevalno. Seveda ta dejstva stranke ne uničijo še popolnoma, ker mnogo je v stranki takih, katerim je liberalizem in »farška gonja« bistvo liberalnega programa, slovenstvo pa samo potrebna draperija.

Oče je bil zares v šoli in v župnišču, da bi dobil tam spričevala za sina; ali rekli so mu, da bi sin ne mogel dobiti dobrega spričevala, ker je bil vselej velik neotesanec in jim je vedno kljuboval. In ker ga ne morejo hvaliti, pa tudi nočejo grajati, potrjujejo le, da je obiskoval šolo ter se učil v njej navadne reči.

Gospod kapelan je dejal: »Nočemo mu kaziti sreče; morda se poboljša, če tudi Dunaj daje malo upanja k temu, ker se tam češki mladeniči po večjem se poslabšajo in še pridni imajo škodo na svoji duši in se šestokrat pogubijo«.

Gabič se je srdil, da g. kapelan njegovega sina nema za pridnega; ali potlačil je svojo srditost. Še le tedaj jo je pokazal, ko je hotela žena, naj gre sin tudi v župnijo in v šolo ter se zahvali čast. gospodom učiteljem za trud, ki so ga imeli z njim.

Zdravko je rekel, da ne pojde, češ: da je bil g. kapelan njegov sovražnik; da ga je preganjal in tepel; da je dražil tudi gospoda župnika in gospoda učitelja čez njega, in da so bili potem vsi proti

dejstva, katera moramo nar. napredni stranki, oziroma vodstvu stranke očitati, so sledeča.

III.

Glede volitev na Jesenicah:

1. Je iz govora dr. Eggerja razvidno, da so se vršila kompromisna pogajanja med Nemci in slovenskimi liberalci. Mi tudi vemo, da so se jeseniški nemški voditelji obrnili na slovensko liberalno vodstvo v Ljubljani.

2. Ko ni prišlo do slovensko-nemškega kompromisa, so postavili Nemci kandidatsko listo, kjer je bilo par Slovencev v listi za okrasek, velika večina pa Nemcev. Velika nevarnost je bila, da Nemci prodero. To je bilo znano slovensko-liberalnemu vodstvu v Ljubljani, ker so to vodstvo njega pristaši z Jesenic informirali. Ali organ te stranke ni ne enega dopisa priobčil za slovenske občinske kandidate, temveč z ravnodušno pasivnostjo gledal, kako se ta boj med Slovenci in Nemci konča.

3. Ko je bil boj končan z zmago Slovencev, je pa organ te stranke, še sedaj imenovan »Slovenski Narod«, pisal, da se pri volitvi ni šlo za boj med Nemci in Slovenci, temveč je bil boj med jeseniškimi kmeti in tovarniško savsko stranko. Dodal je še, da bi narodno-napredna slovenska stranka bila za kompromisno tovarniško listo, ako bi bili postavili za kandidate nekaj več Slovencev, kakor Nemcev.

Pristaši napredno-slovenske stranke na Jesenicah so strmeli, ko so to brali v »Slov. Narodu«.

Čez noč pa se je ta list premislil in je donesel dopise z Jesenic, ki so bili pisani s stališča, katero je bilo ravno nasprotno onemu, kakor ga je list zavzemal prej.

In dober teden pozneje je dobil ta list še večji pogum, in tako je »Narod« v polemiki z nami dne 9. marca t. l. zapisal celo stavek:

»Nekonsekventnost« pa ne tiči v tem, da je naša stranka nastopila na Jesenica proti Nemcev. Napredna stranka

*) Nekonsekventnost, ki jo je očital dr. Egger slovenskim liberalcem, da so šli na Jesenicah s »klerikalci«, katere drugače izpodbijajo. — Op. ur

Mati mu je ugovarjala; ali oče se je ogasil zanj ter grdil kapelana, da mu je bil nasproten ter se mu posmehoval, češ: zdaj je izgubil vso pravico do njega in bi ga ne smel niti posvariti, ko bi ga tudi — ne pozdravil.

Mati reče: »Pa jaz bi ga pokarala in bi ga kaznovala. Ali Bog ne daj, da bi pokazal tako nehvaležnost, in prepričana sem, da bi noben duhovnik ne trpel take surovosti pri dečku, ki je skoro še učenec«.

»Saj ne bom zmerom učenec« ugovarjal je Zdravko; in ker pojdem že jutri proč, mi ne more kapelan nič več storiti«.

Oče mu pritrdi: »Imel boš mir pred njim, in jaz tudi; dosti nas je stiskal«.

»Mene je zmerom preganjal«, doda še Zdravko. Mati jima je prigovarjala, naj ne govorita tako nespametno; ali nista se zmenila za to.

Uboga mati se je bala za sina; in molila je ter plakala, ko mu je vlagala njegove reči v kovčeg. Bil je isti, s katerim je hodil nekoč oče po svetu in je

LISTEK.

Po ovinkih k pameti.

Češki: V. Hlinka.

(Dalje.)

IV.

Mati je napravljala sinu opravo za Dunaj, oče je le ukazoval, a mati in sestra so morale skrbeti, da bi pripravile v dveh tednih vse, česar mu je bilo potreba. Srajce so mu zašile same, spletle nogavice ter mu zarobile rute. Krojača so vzeli na dom, da bi manj stalo; in tu mu je napravil vsednjo in prazneno obleko. Za sukno je ostal oče dolžan židu; za čevlje čevljarju pa si je izposodil novce, ker mu jih ni hotel dati brez denarja. Mati je dala poslednji krajcar, ki ga je imela še v zalogi, in poprodala je vse, da bi mogla kupiti to in ono in bi imel sin nekoliko goldinarjev za pot. In tako je srečno uredila vse še pred dvema tednoma; in Zdravko je že hodil po vasi v novi obleki ter se poslavljaj od svojih znancev.

Oče Gabič je veliko posedal v krčmi

čeval zanj; ali Sirek je pil tudi na svoj račun, rekoč, da pobota to s krčmarjem, kadar bo imel oditi iz Bukovice.

Zdravko je prišel večkrat za njima v krčmo; tu je pil z očetovega kozarca, in se držal Sirkca, kakor bi že spadal k njemu in bi bil že Dunajčan kakor on.

Poslednji dan pred odhodom je šel še Zdravko okrog, da bi se poslovil od prijateljev; tudi je imel v vsaki hiši kakega, da bi se mu bil rad pokazal. Čudili so se, da odide na Dunaj; vprašali so ga, kje bo in kaj bo; mnogi tovariši bi bili šli takoj za njim — ko bi jih bili pustili roditelji. Zamenjavali so z njim spominke: nože, gumbe, svinčnike, zaponke; nekateri mu je dal kak krajcar za priboljšek, nekateri mu je opomnil: naj se na Dunaju dobro vede.

Ogibal pa se je Zdravko onih, s katerimi je imel kake sitnosti, ali se je bil pregrešil proti njim. Zato pa ni šel niti v župnišče, niti v šolo.

Ko je prišel domov, ga vpraša mati: »Pa si bil pri gospodu župniku, g. kaplanu in g. učitelju?«

»Nisem bil«, pravi, »je bil že oče

je slovenska stranka, je in ostane svojemu narodnemu programu zvesta in ne bo nikdar dopustila, da bi se Nemci polastili kake slovenske občine“.

Taka pisava se nam zdi naravnost predrzna, ko je dober teden prej „Narod“ pisal, da se ni šlo na Jesenice za slovensko stvar, temveč da je bil boj lokalnega gospodarskega značaja. Popravljamo še, da napredna stranka ni nastopila na Jesenicah proti Nemcem, vžle temu da je bila stranka kot taka, namreč vodstvo v Ljubljani, v tem boju do cela pasivna in je „Narod“ celo dan po volitvah hvalil tovarno kakor dobrotnico za ljudstvo tam gori in da bi bilo vodstvo stranke — namreč napredne slovenske — pod gotovimi pogoji za kompromis z Nemci.

Tega menda vendar ne bote tajili, je stalo črno na belem v „Narodu“.

Tak je bil razvoj volitev na Jesenicah. Slovenski liberalni stranki pa ne bo mogoče izbrisati si madeža, katerega je dobila vsled naravnost škandaloznega ravnanja od strani vodstva.

IV.

Volitve v Trzinu so pa drugi spomenik za liberalno slovensko stranko. Ako ni slovensko-nemški pakt Tavčar-Schwegla rodil nemških sádov na Jesenicah, zahvaliti se imamo poleg dobre organizacije naše stranke tudi onim sicer maloštevilnim poštenjakom Slovencev, ki se žal prištevajo napredni slovenski stranki. Da pa je ta pakt zakrivil, da nismo Slovenci dobili še večine v občinskem zastopu tržiškem, se ne da utajiti. V prvem volivnem razredu v Trzinu smo imeli z Nemci jednako glasov, ker so se volitve vzdžžali trije slovenski volilci. In zakaj so se volitve vzdžžali? Ali je samo slučaj? Ne, oni so bili v svoji prenagljenosti dali besedo, da se volitev vzdžž, ako Nemci volijo v deželni zbor dr. Ferjančiča. No, tem, sicer osebno častivrednim možem, ne zamerimo, da so držali dano besedo, dasi vendar ni lepo, zastavljati narodno čast za eden Ferjančičev mandat. Ali beseda dana, vez velja!

Ali pečat sramotnega narodnega izdajstva si je pritisnilo vodstvo narodno-napredne stranke, ker je za tržiški deželnozborski mandat zastavilo glasove svojih pristašev za občinske volitve v Trzinu.

„Narod“ je imel 9. marca t. l. pogum, zapisati sledeči stavek:

„Občinski volitev v Trzinu pa se ta zveza — (namreč slovensko-nemška, op. ur.) — tako malo tiče, kakor občinski volitev na Jesenicah — — —“ „Slovenčev“ pisarjenje je tudi glede tega pojava čisto navadna sleparija. Naši somišljeniki imajo za občinske volitve v Trzinu popolnoma proste roke...“

Prvič je „Narod“ igral glede jeseniških volitev tako ulogo, da je pri razumnih ljudeh že skenjena sodba in obsodba. Glede volitev v Trzinu pa dejanja glasno govore, glasneje, kakor je „Narodu“ ljubo, da se jih slovensko-nemška zveza

in zmanjšali so ga nekoliko. Saj ni imel toliko blaga in ga lahko ponese.

Zvečer je prišel Ivan Sirek ter povedal, da odideta jutri prej, nego je bilo namenjeno, da prideta k prvemu vlaku in bosta zvečer že na Dunaju. Gabič je hotel iti še v krčmo z njim, da si čas prikrajša, ker itak ne bosta mogla spati; ali Sirek je menil, da je že bil v krčmi, in je tam že pobotal, in da se rajši malo naspi pred potovanjem.

Povečerjal je še z njimi, napil se piva in odšel domov k materi; zjutraj ob treh pa je že prišel po Zdravka. Ta je bil pripravljen, deli so mu še kovčeg (polno torbo) na hrbet, mati, sestra in oče so ga spremljali še do ceste. Tam je čakala mati Sirkova, in vsi so stopali za Ivanom, ki je hitel, da bi ne zamudila vlaka.

Ivan ni imel nič zveznja; kar je imel na sebi; kadil je smodko pa se opiral ob palico, in vedno je pošiljal nazaj mater in Zdravkovo rodbino.

(Dalje pride.)

prav v živo tiče. Od liberalnega slovenskega vodstva se je baronu Schweglu obljubilo, da se tržiški slovenski liberalci vzdžž glasovanja pri občinskih volitvah, pod pogojem, da Nemci volijo dr. Ferjančiča.

In faktum je, da so se trije slovenski volilci v prvem razredu vzdžžali volitev. Menda so bili samo ti trije obveščeni o tem paktu. Liberalno vodstvo se je menda balo, obvestiti vse svoje tržiške pristaše, ker je čutilo, da ta pakt ni — časten za slovensko stranko.

In ker stranka hoče skrivati take svoje spletke, in nima poguma tudi javno zagovarjati taka dejanja, zato se ji po zasluženju godi, da dobiva tudi od tržiških nemških zaveznikov brce in si mora očitati: schändlicher Wortbruch in Meuterei.

Seveda bo virtuozi „Narod“ tudi sedaj kričal o „čencah, ki postajajo dan za dnem neprebavljiveje“. Dejanja pa govore in zdi se nam, da bodo njih glas morala slišati celo zaglušena ušesa slovenskih liberalcev.

V.

Da pa enkrat za vselej prestrizemo „Narodove“ laži in da vodstvo liberalne stranke prisilimo k pripoznanju njenega narodnega političnega izdajstva, priobčujemo tukaj doslovno.

Pismo excel. barona Schwegla, tičeče se volitve dr. Ferjančiča v deželni zbor:

Nemški original.

Grimschitzhof, 19. Aug. 1901.

Hochverehrter Herr!

Dem Wunsche der verehrten Herren Partheifreunde in Neumarkt entsprechend ist veranlasst worden, dass Murnik officiell zu Gunsten des Herrn Ferjančič zurückgetreten ist und dass dieser für die nächste Gemeindewahl in Neumarkt die Stimmhaltung der Radikalen zugesagt hat. Damit sind die Bedingungen erfüllt worden, die wir als Gegenleistung für die Unterstützung des Ferjančič verlangt haben, und wir sind dadurch für die bevorstehende Landtagswahl gebunden.

Schwegel m. p.

Slovenski prevod.

Gorje (Grimschitzhof), 19. avg. 1901.

Visokočestiti gospod!

Po želji čestitih strankinih pristašev v Trzinu se je poskrbelo, da je Murnik oficijelno na korist gospoda Ferjančiča odstopil in je ta obljubil, da se radikalci pri prihodnjih obč. volitvah v Trzinu glasovanja ne udeležijo. S tem so izpolnjeni pogoji, katere smo zahtevali kot kompenzacijo (plačilo), da podpiramo Ferjančiča in potemtakem smo za prihodnje deželnozborske volitve vezani.

Schwegel l. r.

Tukaj imate dokument, kateri postavlja na laž vse izjave liberalne stranke v „Narodu“, s katerimi je hotela utajiti, da je prodala slovensko narodnost.

„Slovenski Narod“ predvčerajšnjim piše: „Istotako je neresnica, da je bil dr. Ferjančič izvoljen s pomočjo tržiških Nemcev“.

Tukaj imate dokument, kateri uničevalno obsoja lažnivost liberalne stranke.

Dopisi.

Št. Viška gora. — Bral sem v „Prim. Listu“ zadnji dopis z Gore in pritrditi moram dopisniku v vsem, samo ne v eni reči. Dopisnik želi, da bi skladatelja Laharnarja vpregli v županski jarem gorski. Jaz sem proti temu, in sicer radi tega, ker bi se Laharnar kot župan moral popolnoma odreči skladateljstvu. In to bi bila škoda, ki ne bi zadevala toliko Gore same, ampak tem bolj slovensko glasbo —

„Gorjani bodo iskali moža, ki jih bo rešil“ — rekel je mož, ki je še pred malo leti šest dni in šest nočij popravljal sedanjemu županu zmedene občinske račune. Te besede so pomeljive, in Gorjani bodo res morali iskati moža, ako bodo hoteli svoje občinsko gospodarstvo imeti vreteno in v pravem

pomenu napredno. — Kdor bo s čistim namenom prevzel na Gori županstvo, imel bo dela čez glavo, ker kidati bo moral gnoj, ki so ga nanesla skupaj desetletja staro koptnega občinskega gospodarstva. — Bili so časi, ko je bil župan bog, pred katerim so se tresle v občini vse hlače. In v onih žalostnih časih so župani delali in zanamarjali skoraj, kar so hoteli. — Od cerkljanskega cestnega odbora dobival je n. pr. naš župan podpore, uporabil jih je pa za Prapetno, ki spada pod cestni odbor toliminski. V osemnajstih letih svojega odborništva dobil je komaj toliko, da bi prišlo povprečno na vsako leto kakih 80 goldinarjev. V vseh teh letih je občina Police redno plačevala doklade, a dobila ni niti vinarja. Ko je pa župan čutil, da ga bodo izbacili iz cestnega odbora, hotel je naenkrat pridobiti Gorjanom 30.000 goldinarjev — z jezikom! — Poličanom bo pa sedaj vsakemu posebej vodo kar v usta napeljal, da jim ne bo treba drugega nego požirati. — Častitamo!

Da se prepotrebne ceste v Vrh ne nadaljuje, zakrivil je sedanji župan, ki je pristojni oblasti krivo sporočil, da se nič ni naredilo pri tej poti. Hotel je pa potem to podtakniti svojemu sorodniku z Vrha. — Ko se je delala pot skozi Tilnik, zatrjeval je po eni strani danjemu županu, da je ta pot občinska in da se zato lahko primora vse občinarje k robotam; po drugi strani pa je nagovarjal Poljane, naj delajo lastno pot na Krepak. — Pri izdelovanju poti skozi Tilnik je imel sam svoj načrt, to je: imel ni nobenega. — Letos je sezidal „škarp“, drugo leto jo je pa zopet posul in zidal novo. —

O mlekarnici imamo še veliko lepega povedati, toda o tem izpregovorimo natančneje ob drugi priliki. — Županova zasluga je tudi, da je naša cerkev tako zanemarjena in zapuščena, da se nam ljudje v sosednjih manjših duhovnijah očitno posmehujejo radi tega. O zaslugah ki jih ima za našo cerkev „agent v zelenih komašnjah“, Vogrič, ne bomo molčali. Mu vže ob priložnosti „fajfo spucamo“, da bo vedel, komu se ima zahvaliti, da mu ni vže davno boben pel podoknice. — Pred štirimi ali petimi leti je Gora slovela radi lepega petja ter prave probe in naprednosti; a kam smo prišli sedaj? — Kak sramoten korak nazaj! — In kdo je tega kriv? Eden. — In ta je v dolenjem koncu vasi. — In ta hoče na vsak način še nadalje imeti županstvo v rokah; hoče to, ker se boji — luči — — Iz povedanega lahko vsak razvidi, da tudi na Gori ni vse zlato, kar se svetli. Zato povdarim še enkrat: žetletni ni, da bi naš skladatelj Laharnar odložil miloglasno liro ter si oprtil gnojni koš gorskega županstva. — „Gorjani bodo iskali moža, ki jih bo rešil!“ — Gorjan.

(Konec pride.)

Grahovo ob Bači. — Če hoče kdo videti „mirakelne“, treba, da pride na Grahovo. — Naš redkoščetinasti oče Ferenz Golaš je prišel pred par leti na sled visoki misli, da bi se ustanovila na Grahovem kovaška šola. — Takoj je zbral skupaj vse starešine ter s pomočjo „diplomatičnih kozlov“ dobil večino glasov za to, da se je določilo prevdarek za kovaško šolo. — Ljudstvo plačuje, kovaška šola pa kuje, deluje, napreduje, če tudi je nikjer ni. — Ogla nanašajo občinarji, meh goni Marton Varoš, zrak pa požiira „Narodni škrt“, ki smrči za narod vsak dan do enajste. — Ali vidi kdo našega Golaša opoldne ali opolnoči, nič ne de: on je vedno bister, čil, delaven, agilen, postrežljiv, ljudomil, prijazen, podjeten, razborit, neumoren, marljiv, neprekosljen, dovtipen, duhovit, — krmižljav! — On dela z vsemi štirimi za svoj „špeh“, to je za vspeh in blagor svoje obširne občine. — Če tudi ga stane skrb za občino veliko moralnih „patak“ov, vendar je pripravljen do zadnjega dihleja „smrčati in drnjohati“ v prosvah in povzdigo nad vse mile mu baške doline. — Zato pa: Živio! Elyen Bačaember! — Kecskenéti Iános.

Politični pregled.

Državni zbor.

V petek je poslanska zbornica končala prvo branje nagodbenih načrtov. Danes je že gotovo, da dobi vlada tudi pri drugem in tretjem branju večino za te načrte. Prepričani so bili vsi govorniki, da bodo imeli od te nagodbe le Ogri velike koristi. Ali izrekli so se zanjo le z ozirom na to, ker bi trpela celokupnost države, ako bi se nagodba ne vsprejela. Prvi je govoril v petek posl. Mettal, ki je rekel, da se dade

izravnati z drž. trgovinsko in železniško politiko; v ta namen je treba po-državiti železnice, ki vežejo Avstrijo z inozemstvom.

Posl. Biankini je imenoval dualizem največjo nesrečo za habsburško dinastijo in posebej za Hrvate. Predlagal je resolucijo, s katero se vlada pozivlja, naj pri sklepanju nagodbe z Ogrsko pospešuje zgradbo železnice Knin-Novi.

Posl. Glabinski je izjavil, da bi morali Poljaki z gospodarskega stališča nagodbo odkloniti, le ker vpoštevajo celokupne državne koristi, morajo glasovati za sprejetje. Ko je govorilo še nekaj drugih govornikov, se je razprava zaključila in za glavna govornika sta bila izvoljena pos. Schrott pro in posl. Kaiser contra. Posl. Schrott je razpravljal o težavnem položaju vinorejcev, zahteval naj se umetna vina popolnoma prepovedo ter se odpravi vinska klavzula. Posl. Kaiser se je izjavil za ločitev Avstrije od Ogrske ne le gospodarsko, temuč tudi v političnem oziru naj nastopi personalna unija. Ko so se konečno izvršili še nekateri stvarni popravki, se je seja zaključila. Prihodnja seja bode v četrtek.

Mladočeški manifest.

Mladočeški klub je izdal v soboto svoj manifest za češki narod, v katerem mu pojasnjuje, zakaj da je mladočeški klub privolil v prvo čijanje državnega proračuna in nagodbe. Mladočeški klub, tako pravi manifest, je hotel Nemcem pokazati, da ne znajo le oni obstruirati, marveč da znajo obstruirati tudi Čehi. In Čehi so dokazali, da zamorejo kakor Nemci tako tudi oni zaprečiti vsako redno parlamentarno delovanje. Že dogodki v začetku t. l. so dokazali, da bi vlada lahko na podlagi par. 14. sklenila z Ogri nagodbo, ne da bi bilo s tem omajeno njeno stališče, kakor se je to zgodilo s proračunskim provizorjem. Mladočeški klub pa ni hotel nuditi vladi prilike, da si brez vseh težav s pomočjo par. 14. pomaga iz zagate. Vlada bi si na ta način svoje stališče še bolj utrdila, kajti za vse neugodnosti, ki bi izvirale iz ogrske nagodbe za našo državno polovico, bi vlada zvrčala krivdo le na Češko obstrukcijo. Boj proti vladi ni torej prenehal niti za trenutek. Na koncu se glasi manifest: Mi stopimo prav lahko mirnega srca in brez strahu pred svoj narod s prepričanjem, da nismo nikakor žrtvovali koristi češkega naroda. Z mirno vestjo pa pričakujemo tudi, kako bode sodil naš narod naše postopanje. Ob enem z manifestom pa so proglasili Mladočehi tudi načrt, po katerem je mogoče skleniti z Nemci spravo. V tem načrtu stoji kot glavni pogoj, da morata veljati na Češkem pri vseh sodnijah, pri vseh deželnih oblastnijah, pri vseh uradih in ustanovah češki in nemški jezik za enakopravna. Istotako se zahteva za Moravsko in za Šlezijo jezikovna enakopravnost.

Demonstracije proti nemškemu cesarju v Kodanju.

Nemški cesar obišče te dni Kodanj. Tamošnje prebivalstvo pa je jako nasprotno temu obisku in se prireajo za to demonstracije. Tudi če pride nemški cesar v Kodanj, se opusti slavnostna predstava v gledišču.

Ruska policija na Nemškem.

V nemškem državnem zboru je so-cijalec Gradnauer očital vladi, da na Nemškem preveč podpira rusko policijo. Dejal je, da se nahaja na Nemškem vse polno ruskih policijskih agentov, ki ostro nadzorujejo Ruse živeče v Nemčiji. Posebno so pa pod strogim policijskim nadzorstvu ruski dijaki, ki obiskujejo nemška vsenišišča. Pri vpisovanju kakega ruskega dijaka, opozori se vedno ruski policijski agent in ako ni ta zadovoljen, da bi se ruski dijak vpisal, se dotičnemu dijaku tudi v rešnici odreče vpis. Državni podtajnik Richthofen, ki je odgovarjal Gradnauerju, ni tajil, da ne bi bilo ruskih policijskih agentov na Nemškem. Pri-pomnil je še celó, da je to jako potrebno, ker noče nemška vlada podpirati anarhistov, ki pridejo v Nemčijo iz Rusije.

Combesova zmaga.

V srodini seji francoske poslanske zbornice je Combes s svojimi framasonskimi kolegi slavil svojo prvo zmago, na katero pa ne more biti posebno ponosen ker znaša večina le 43 glasov. Zbornica je namreč s 300 glasovi proti 257 odobrila predlog komisije, da se brez nadrobne razprave odreče avtorizacija vsem kongregacijam, ki se pečajo s poukom.

Macedonski dogodki.

Iz Carigrada se poroča, da bode turška vlada z močjo nastopila proti Albancem, ako bodo ti hoteli ovirati Hilmipašo pri izvedenju reform. Krvav odpad med macedonskimi ustaši in turškimi vojaki.

Bivši bolgarski poročnik Sajev se je že pred par tedni utaboril s 40 ustaši v težko pristopnem klancu Kavke, na-

prejšnji teden pa so zavohali ustaše turški vohuni in naznanili to turškemu poveljniku, nahajajočim se v Carevem selu. Turški poveljnik napotil se je s 2000 turškimi vojaki in s 700 bazibozuki proti ustašem ter jih napadel. Turške čete so se na vse kriplje trudile da bi se polastile klanca in ustašev, ali ustaši so iz svojih skrivališč tako izdatno streljali na Turke in jih toliko pobili, da so se morali proti večeru umakniti. Ker je pa zmanjkalo ustašem municije in so bili jako utrjeni, spoznal je poročnik Sajev, da bi se drugi dan več ne mogel ustavljati turški premoči. Zato je s svojimi ustaši zapustil klanec ter zbežal z njimi po skrivanih stezah mimo turškega tabora. Ko so šli ustaši mimo turškega tabora, dovolil si je Sajev še to šalo, da je vrzel med turške vojake nekoliko dinamičnih patron, kar je napravilo v turškem taboru strašno zmešnjavo.

Domače in razne novice.

Nevarno oboletel je pred par tedni č. g. Anton Batagelj, vikar Vedrijanu in sicer na pljučnici vsled influence. Pljučnica se je dobro zazdravila, a oglašila se je stara njegova želodčna bolezen in sicer tako trdovratno, da mora iskati pomoči pri usmiljenih bratih v Gorici. — Priporoča se tovarišem in soprobatom v pobožen „memento“.

„Beseda“ „Ženske podružnice sv. Cirila in Metoda v Gorici“. — „Beseda“, katero je priredil v nedeljo v „Goriški čitalnici“ odbor „Ženske podružnice sv. Cirila in Metoda“, uspela je imenitno. „Pepekla“ privabila je toliko rodoljubov iz mesta in okolice, da je bila dvorana napolna polna do zadnjega kotička. Ker priobčimo prihodnjic natančneje poročilo, omenjamo danes le to, da je „Pepekla“ občinstvu neizrečeno ugajala in da se je izrekla splošna želja, da bi se v prihodnosti „Pepekla“ v najkrajšem času zopet ponovila, kateri želi bode odbor „Ženske podružnice sv. Cirila in Metoda“, mi se vsaj tako nadajamo, gotovo vstregel.

Namesto vstopnine k „Besedi“ „Ženske podružnice sv. C. in M.“ darovala je trdka Saunig & Dekleva 4 K.

Županstva pozor. — Upravno sodišče je razsodilo v dveh slučajih, da zadobi domovinsko pravico tudi taka oseba, ki je udobila sem ter tje začasno ali hipno podporo od svoje občine, ali od občine, v katero želi biti vzprejeta. Le osebe, ki se ne morejo same vzdrževati in ki so uživale kako javno podporo trajno, ne morejo zadobiti nove domovinske pravice. Slučaja sta bila ta-le: Mestna občina Bolcan ni hotela vsprejeti v svojo občinsko zvezo Alojzija Koflerja in njegove družine, ter se je naslanjala na dejstvo, č. š. je Kofler oseba, katero treba podpirati kakor ubožno. Kofler ni sicer nikdar zahteval podpore od svoje občine; vendar pa je bila v dobi, v kateri si po postavi zadobi kaka oseba v drugi občini domovinsko pravico, njegova hči trikrat v deželni bolnišnici v Bolcanu zaradi bramorke in sicer vsega skupaj 304 dni in sta dotične stoške plačali dežela in pa dotična občina, v katero je pripadala. Kofler je zaradi tega uložil pritožbo tudi pri ministerstvu, a to je njegovo pritožbo odbilo, češ, da oskrba njegovega bolnega otroka, katero je dobival brezplačno v deželni bolnišnici, in posebno pa z ozirom na to, da je bila bolezen kronična, se ne more nikakor smatrati za začasno ali pa hipno. Upravno sodišče pa, pri katerem se je vsled Koflerjeve pritožbe zadeva te dni zopet razpravljala, je ugodivši Koflerjevi pritožbi, razveljavilo ministerški odlok. Pri utemeljevanju razsodbe je rekel med drugim senatni predednik Alter, da je upravno sodišče mnenja, da se mora v smislu domovinske postave, smatrati kot ubožna oskrba le ona, ko mora kaka občina ljudi, ki se ne morejo sami več prehraniti, trajno in sicer popolnoma ali pa tudi deloma vzdrževati. V Koflerjevem slučaju pa tega ni bilo in njegova hči dobila je oskrbo v deželni bolnišnici le začasno in sicer le v posrednih slučajih. — Drugi slučaj pa je bil ta-le: Mesto Roveret ni hotelo vsprejeti v občinsko zvezo družine Rigatti, ker je njeni gospodar prijel vsakokrat, ko je ponovil svoj krošnjarski list, od svoje domovinske občine dotične stroške v znesku 18 K. Rigatti pritožil se je pri ministerstvu za notranje zadeve, in to je njegovi pritožbi ugodilo, ter zaukazalo mestni občini Roveret, da mora vzprejeti Rigattija v svojo občinsko zvezo. Mestna občina Roveret pritožila se je na upravno sodišče, in to je pritožbo odbilo ter popolnoma potrdilo odlok ministerstva, v katerem je rečeno, da je bila ona podpora, katero je dobival Rigatti vsako toliko časa za nabavo krošnjarskega lista.

Ogenj na Cingrofu. — Zadnjič smo poročali, da je zgorel v četrtlek ponoči v ulici Coronini št. 2, hlev Marije udove Kumar. Ogenj pa je nastal, baje tako le: Tisti večer prišel je k udovi Mariji Kumar Štefan Šuligoj iz Lokovca, ter jo je naprosil, da bi smel prenočiti v hlevu. Kumar je uslišala Šuligojevo prošnjo. Ko je Šuligoj že spal, prišel je okolo polnoči domov hlapec France Budal z vozom. Da bi se morebiti prepiral o tem, dali je kdo v hlevu, vžgal je Budal zaporedoma tri žveplenke ter jih vrzel na tla, ne da bi jih ugasnil. Vsled tega se je vnela slama ležeča v hlevu na tleh in nastal je hkratu velik ogenj, katerega niso mogli udušiti, dokler ni hlev pogorel do tal. Še konje in par vozov sta Budal in Šuligoj komaj otela. Zgorela je jedna kočija, jeden navađen voz, 60 q slame in 8 q sena. Škoda se ceni na 6000 K. Kumar je bila zavarovana. Budala so drugi dan spremili redarji na policijo, kjer je bil zaslišan. Potem pa so ga spremili v tukajšnjo bolnišnico usmiljenih bratov, kajti opeknel se je jako hudo pri gašenju.

C. kr. kmetijsko društvo v Gorici je znižalo ceno soli za živino za 10 stot. za vsakih 100 kg. Sol se dobiva torej sedaj v društveni blagajnici po: 750 v žakljih od 100 kg. in po 386 v žakljih od 50 kg. Podpisuje se tudi za formatino po 250 kron liter.

Obletnica bitke pri Novari. — Včeraj je tukajšnji pešpolk praznoval obletnico bitke pri Novari, ki se je vršila 23. marca l. 1849, in katere se je udeležil tudi omenjeni pešpolk.

„Tamburaško in pevsko društvo „Svoboda“ v Renčah priredi velikonočni ponedeljek svoj prvi koncert na tamburicah novega sistema v dvorani grada g. Josipa pl. Degrazia. Velezanimiv vspored priobči se pravočasno.

V Tolminu osnovalo se je društvo, katero otvori te dni tovarno za izdelovanje sodovke in vse v to stroko spadajoče izdelke. Tovarna bo opremljena z najnovejšimi stroji in izdelki bodo najboljše. Da bodo odjemalci točneje postreženi, ustanovijo se v večjih krajih zaloge. — Tovarna sodovke g. Gabrijel Devetak-a ostane v Kobaridu.

Tatvina v cerkvi. — V petek so okradli v Korminu podobo Matere božje, snevši iz nje razne dragocene predmete. Zaprlji so dve tuji osebi, ki sta na sumu.

V gradiško ječo so trije topničarji spremili svojega tovariša Ivana Mlakarja z Ljubljane ki je dobil 13 mesecev ječe zato, ker je močno ranil nekoga častnika.

Napad. — V četrtlek zvečer so napadli v Renčah nekateri mladeniči nekoga Franceta Hadnika, ko je hotel iti iz krčme Pretepli so ga tako hudo, da so ga morali prepeljati v tukajšnjo bolnišnico. Hadnik je izpovedal, da sta bila med napadalci tudi Ernest Vovk in Avgust Arcon.

Tepež. — V Dolenji Vrtojbi so se fantje stegli Aretirani so bili zaradi tega Kulot Rafael, Gorkič France, Kobič Andrej, Mermolja Josip, Maraš Danijel in Maraš Josip.

Aretiranje radi februarjskih dogodkov. — Kakor se bodo čitatelji gotovo še spominjali, bil je ob lanskih februarjskih dogodkih od neznane roke ustreljen redar Jakob Mikuluš. Od takrat se je policija mnogo trudila, da bi ulovila morilca, a brezuspešno. Prvotno se je sumilo, da je ubil redarja mož neke žene, s katero je ubiti redar imel baje razmerje. Po zaslišanju nekaterih oseb je padel ta sum. V soboto pa so redarji aretirali delavca Viktorija T., kateri je na sumu, da je ubil Mikuluša. Po zaslišanju so istega odvedli v preiskovalni zapor.

Trgovci z dekleti. — V Trstu je Italijan Nippi lastnik tingl-tangla vabil po časopisih mlada dekleta, da jih izvežba v varieté petju. Policija pa je izvedela, da vabi deklet, da bi jih prodal v Orijent. Priredila je hišno preiskavo, a Nippi je ušel.

Občinske volitve v Tinjanu. — Tržaško namestništvo je zopet razveljavilo občinske volitve v Tinjanu v Istri, a to le glede prvega volilnega razreda.

Cerkveni rop na Dunaju. — V petek po noči je bila okradena Mati Božja v cerkvi sv. Štefana. Predrzen tat, ki se je zvečer, ko so zaprli cerkev, najbrže skril v kaki spovednici, odnesel je zlatine in drugih dragocenosti za kakih 30.000 K.

Velik požar. — V petek po noči je uničil ogenj v Brnu tovarna za sukno tvrdke Ziegler. Škoda znaša 400.000 K.

Svetozar Hurban obsojen. — V

meseca zapora in 400 K globe zaradi nekega članka v katerem je opisoval vnebovpijoče krivice, ki se godé od strani Madjarov Slovkom.

Politični proces v Bosni. — V sredo je začela v Travniku kazenska obravnava proti Efediju Arnautoviću, zaradi veleizdaje. Obtožnica obsega 59 strani. Državno pravdnstvo toži Arnautovića, da je skrivaj dobil 50.000 pušk, katere bi se imele razdeliti med bosenskim ljudstvom turškega veroizpovedanja in med Srbe, za revolucionarne namene. Dalje toži Arnautovića državno pravdnstvo tudi zaradi brošure z naslovom: „Bezakonja v Bosni i Hercegovini“. V ti brošuri se namreč hudo napada avstrijska vlada zaradi njenega nastopanja proti Turkom in Srbom Bosne. Da bi bili navzoči pri obravnavi, prišlo je v Travnik vse polno Turkov in Srbov iz Bosne in Hercegovine. Ali prišli so zastoj, ker obravnava se vrši pri zaprtih vratih če tudi je Arnautović proti temu protestiral.

Dogodki v Budimpešti. — Kakor smo zadnjič poročali prišlo, je v petek, na dan, ko se je obhajala obletnica smrti lajoša Kossutha, do krvavih izgrediv, pri katerih je bilo ranjenih in aretovanih vse polno oseb posebno pa visokošolci, ki so pri ti priliki priredili veliko antidi-nastično demonstracijo. V demonstracijo so posegali tudi opozicijski poslanci, ki si so priskrbeli s tem dovolj gradiva, da so drugi dan, namreč v soboto, v državnem zboru hudo in grdo nastopali proti vladi in njenemu načelniku pl. Szellu. Najprej so si namreč naročili v to svrhu visokošolce. Teh se je zbralo kakih 1000 in so vsi v črni obleki in pod črnimi zastavami korakali pred parlament, od koder se je podala posebna deputacija kakih 30 visokošolcev k ministerskemu predsedniku pl. Szellu, da protestira proti nastopanju policije, ki ni hotela držati križem rok, ko so visokošolci in drugi demonstrantje vanjo metali kamenje. Deputacijo vodil je posl. Lengyel. Ministerski predsednik je priporočal dijakom, naj bodo mirni. Posl. Lengyel pa je zahteval od ministerskega predsednika, da se da visokošolcem za-dostojenje ter mu pretil z revolucijo, ako se to ne zgodi. Ministerski predsednik pa je na te besede obrnil dijakom in poslancu hrbet in odšel v parlament. Ko je vstopil v zbornico, vzprejeli so ga Kossuthovci z žvižganjem in ropotom. Stavili so tudi interpelacijo glede pet-kovih dogodkov in ko je ministerski pred-sednik na njo odgovarjal, žvižgali in razsajali so tako, da je moral predsednik sejo dvakrat prekiniti. Slisali so se celo klici, ki so zahtevali, da naj se obesi ministerskega predsednika. Posebno pa jim je bil v želodcu policijski ravnatelj Kutnai, kateri naj bi se po mnenju Kos-suthovcev takoj odstavil. Raznesla se je namreč govorica, da sta v noči od petka na soboto umrli dva ranjena visokošolca. Še le potem ko je ministerski predsednik pl. Szell povedal, da to ni res, marveč da je jeden omenjenih visokošolcev že zapustil bolnišnico, nastal je v zbornici mir.

Štrajk visokošolcev v Varšavi. — Ker so oblasti postopale proti onim vi-sokošolcem, ki so se udeležili pri proti-nemških demonstracijah, so začeli vsi dijaki štrajkati.

Potres na Semerniku. — V četrtek po noči bil je na raznih krajih Semernika močan potres z podzemskim bobnenjem.

Mont Peleé. — Vulkansko delo-vanje ogajenika na Martiniku od one silne katastrofe 8. maja lanskega leta, še ni za en hip prenehalo. Lacroix, kateri vodi dela francoske znanstvene ek-spedicije, je na parizko znanstveno aka-demijo odposlal zopet jedno poročilo. To poročilo pravi: „Vrh ognjenika je ves spremenjen. Prejšnji vrh se je deloma zrušil, hotel z imenom „Lac des Palmistes“ je poln lave in iz srede ogajenika se je vzdignil strašen greben iz belo razbelje-nega skalovja. In ta greben se še vedno dvigne, a ob njegovi strani zlijajo grozni propadi. Ta greben je takorekoč pol te-koča masa, iz katere razpoklin vstaja lava, vulkanične bombe in plinova zmes namešana z gorečim pepelom in skalovjem. Po noči je ta greben popolnoma žareč in se vidi, kako vstaja žareca zmes iz globočine, mej tem ko iz okolice grebe-nove vstajajo cele ognjene gromade, blju-joče seboj debelo kamenje, ki pada notri na opustošena polja in vrtove. Tu in tam razveseljujejo oko čudoviti ognjemeti, ki se vsipljejo iz grebena. Neko drugo na-ravno čudo, katero se pogostoma po-navlja, so plinovi izbruhi, ali goreči oblaki. Jeden tak pojav bi bil 16. dec. lanskega leta kmalu terjal življenje La-croixovo ter njegovih tovaršev, ki so se nahajali na parobrodu „Jouffroy“ na

ta oblak bi bil moral biti svarilo ekspe-diciji, da se umakne. Kajti kmalu za tem „miglihajem“ vulkan-kih sil udari ob straš-nem znamenju z gore orjašk rjavo-rudeči oblak plina ter se vrže v dolino s hitrostjo 90 kilometrov v jedni uri. Oblak je pokril vse šest kilometrov dolgo ozemlje od gore do morja, mej tem, ko je vrzel iz sebe do 4000 metrov visok steber proti nebu, se vlegel na morje in polagoma izginil. Ves dogodek ni trajal 5 minut. Mej tem, ko je parnik jadral z največjo hitrostjo ven na morje, da odide nevar-nosti, fotografiral je Lacroix dogodek od več strani. Sreča je bila, da je Lacroix bil opravičoma zadržan na potu, sicer bi bil parnik prišel v sredo gorečega oblaka.

Narodno gospodarstvo.

O koristi perutninstva.

Ako hoče gospodar, da mu perut-nina kaj nese, se mora prav skrbno ž njo pečati, kakor sploh z vsako stroko gospodarstva. Ne da bi gledal samo na to, da za domačo potrebo drži perutnino, češ, da mu nanese dovolj jajc, marveč biti mu mora tudi do tega, da porabi razne odpadke od hrane, kateri bi sicer na gospodarstvu vzeli konec brez pomena. In kje naj jih porabi bolje nego, da jih pomeče perutnini? Napačen je nazor, da se kuretnina sama prehrani s tem da išče zrna po hiši in odpadkov. Za časa žetve ne rečem, ko je zrna skoro povsod dovolj, a drugokrat ne. Zato moraš tudi kokoš jednako kakor drugo žival, dobro hraniti, ako hočeš imeti od nje korist.

Petdeset kokoši odvzede toliko ko jedna molzna krava. Ta trditve se nam zdi dokaj verjetna. Povprečno se vzame, da ena kokoš celo svoje življenje zneso do 600 jajc. Naiveč jajc zneso v drugem, tretjem in četrtem letu. Prvo leto, ako je dobre vrste, zneso že nekoliko jajc, a v najboljšem slučaju do 30. Vsako na-slednje leto pa zneso prilično 225 jajc tako, da svota vseh v štirih letih znesenih jajc znaša okoli 400. Ako kokoši v drugem ali tretjem letu zneso mnogo več jajc, kakor je tu izračunjeno, potem pa je gotovo, da jih pozneje zneso tem manje. Po naravi je, da se v kokoši zaplodi 500 do 700 jajčih zaleg, ako je žival dobro hranjena. Zaradi tega je od velike važ-nosti, da se mlada kokoš dobro hrani in ravna, ker drugače je jajčna zalega mnogo manjša.

Od četrtega leta dalje produkcija jajc izdatno popušča tako, da se na na-slednjih deset let razdeli ostanek 200 jajc. Poleg tega mora razumen perutninar dobro poznati starost svojih kokoši, da o pravem času izloči vsa nad štiri leta starosti kokoši iznesena jajca in jednako tudi nerodovitne kokoši.

Največ jajc zneso kokoši meseca marca do junija, najbolj neso meseca maja. Julija že popuščajo.

Najboljše vrste kokoši so one, ki vkljub pičli hrani največ jajc zneso in to celo v času ko so jajca najdražja. Kdor hoče, da mu kure povrnejo trud, treba da ima dovolj jajc po zimi, ko je cena istim najvišja. To pa se da doseči le z mladimi kokoši zgodnje lege. Neka-teri so mnenja, da piščeta najboljše uspe-vajo ob žetvi, ko je dosti zrna, to pa ni povse resnično.

Ker če bi ob žetvi piščanci dobro uspevali, pa vsahnejo, ko nastopi jesen, potem pa celo ostane žival majhna in se niti ne popravi več. Najbolj se to po-kaže v notranjem razvitku organizma, ki zaostane. Prvo je, da se jajčnjek pres abo razvije. Ol tod se da tudi raztolmaciti, zakaj pozno izležene kokoši, tudi pozno jajca neso in zakaj so tudi njih jajca vedno manjša in drobna. Zato se je treba pobrigati, da je v hiši dovolj z godaj izleženih kokoši, najbolj takih, ki so izležene meseca sušca ali aprila. Pri tem pa se ne sme pozabiti, da treba pi-ščance, dokler ne nastopi gorkeje vreme, imeti na tplem z zaprtim prostorom in da jih je treba dobro hraniti dokler ne začno nesti. Za leženje niso primerna jajca od enoletnih kokoši. Najboljša so pa od dve do štiriletnih. V ta namen je najboljše vzeti debelih in močnih jajc.

Razum vsa tega pa je treba, da imajo kokoši dovolj prostora, da se iz-lebajo, in da se krvno mešajo, kar se doseže s tem, da se kokoši da od časa do časa slaka.

In konečno ne pozabiti, da se za-beležuje v knjigo, koliko dohodkov je od jajc mesečno. Tudi naj se zabeleži vse stroške, ker le tako je mogoče imeti na-tančen razpregled v tej zadevi.

Gospodična

se snovno takoj v službo pri trdki

Loterijske številke.

21. marca.

Trst	36	71	32	28	60
Line	22	38	56	73	76

Tržne cene.

Za 100 kg.

Kava: Santos	K 190—	do 200—
" Sandomingo	" 240—	" 260—
" Java	" 240—	" 260—
" Portorico	" 260—	" 280—
" Ceylon	" 320—	" 360—
Slakdor	" 88—	" 89—
Špeh	" 160—	" 180—
Petrolij v sodu	" 32—	" 33—
" zaboju	" 1050	" 11—
Maslo surovo	" 170—	" 190—
" kuhano	" 200—	" 220—
Otrobi debele	" 1040	" 12—
" drobne	" 1040	" 11—
Turšica stara	" 1640	" 17—
" nova	" 15—	" 1660
Oves	" 15—	" 18—

Moka ogerska:

št. 0 K 28—	št. 1 K 2680	št. 2 K 2620
" 3 " 2580.	" 4 " 25—	" 5 " 24—
" 6 K 22—		

Sadjarsko in vinarsko društvo za Brda v Gorici

Prodaja naravne in prstne
briske pridelke po zmernih
cenah.

Zaloga pristnih vin:
burgundeca, rizlinga, modre
frankinje in drugih.

DESERTNA VINA.

Sedež društva je:
Gorica, ulica Barzelilni št. 20.

Anton Kuštrin

Gosposki ulici h. št. 25,

priloga častiti duhovščini in slavnemu
občinstvu v mestu in na deželi svojo
trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo:
Santos, Sandomingo, Java, Ceylon, Porto-
rico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu
istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju
Slakdor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3
4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in
druge vrste, namreč po 1/4 kila in od 1
funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič &
Valenci v Il. Bistrici. Zveplenke družbe
sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevga
mлина v Kranju in z Jochmann-ovega v
Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojčkih
najmanje po 5 Kg. na vse kraje.

15%

pod navadno ceno
razprodaja

radi poznega zimskega časa

J. Zornik

Gorica, Gosposka ulica 7,

vse zimsko blago, kakor n. pr.
krasne volnene serpe, rute,
podobleke, vsakovrstno Jaeger-
perilo, rokavice, nogavice, blu-
se, volno, kožuho, zimsko
čevlje itd. — Nikdo naj ne
zamudi te lepe prilike za
ceni nakup!

Ivan Bednařik

priloga svojo

knjigoveznico

v Gorici

„Centralna posojilnica“

v Gorici,

registrovana zadruga z omejeno zavezo,
sprejema hranilne vloge, katere o-
brestuje po 4 1/2 polumesečno;
nevdignene obresti pripisuje konec leta
h glavnici. Rentni davek plačuje po-
sojilnica sama.

Daje posojila udom na osebni
kredit po 6% in na vknjižbo po 5 1/2.
Sprejema člane z glavnimi de-
leži po 200 K in z opravnimi
deleži po 2 K.

Otvorja članom tekoče račune,
katere obrestuje po dogovoru. Za nala-
ganje in vračanje so na razpolago po-
ložnice c. kr. poštne hranilnice, tako da
je mogoče poslati denar brez poštinih
stroškov.

Uradne ure so vsak delavnik od 8—12.
ure zjutraj in ob ponedeljkih in četrčkih
tudi popoldne od 2—4 v ulici Veturini 9.

Fani Drašček

zaloga šivalnih strojev

Gorica, Stolna ulica hiš. št. 2.

Prodaja
stroje tudi
na teden-
ske ali
mesečne
obroke.
Stroji so
iz prvih
tovarn ter
najboljše,
kakovosti
Priloga
se slav.
občinstvu.

Anton Fon,

klobučar in gostilničar,
Semeniška ulica št. 6,
ima bogato zalogo raznovrstnih
klobukov

ter toči v svoji krēmi

pristna domača vina

in postreže tudi z jako ukusnimi
jedili.

Podpisani priloga slavnemu ob-
činstvu v Gorici in na deželi svojo

prodajalnico jestvin.

V zalogi ima kave vseh vrst, raz-
lične moke iz Majdičevga mлина v Kranju,
nadalje ima tudi raznovrstne pijače na
primer: francoski Cognac, pristni
kranjski brinjevec, domači tropinovec,
fini rum, različna vina, goršice (Senf)
Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodove
užigalice. — V zalogi se dobē tudi te-
stenine trdke Žnidaršič & Valenci v
Ilirski Bistrici, ter drugo v to stroko
spadajoče blago. — Postrežba točna in
po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Kutin,

trgovec v Semeniški ulici h. št. 1.
(v lastni hiši)

Krojaška mojstra

Čufer & Bajt

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7
v hiši g. Jerneja Kopača

izdelujeta
vsakovrstne obleke za moške
po meri, bodisi fine ali pa
priproste.

Priloga se svojim rojakom
v Gorici in na deželi, posebno pa
č. duhovščini za obilna naročila

Rojaki! Spominjajte se o vsaki
priliki „Solskega doma“.

Anton Pečenko

Vrtna ulica 8 GORICA Via Giardino 8

priloga

pristna bela
in črna vina
iz vipavskih,
furlanskih,
briskih, dal-
matinskih in
isterskih vi-
nogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po želez-
nici na vse kraje avstro-egrske monarhije v
sodih od 56 litrov naprej. Na zahtevo pošilja
tudi uzorce.

Cene zmerno. Postrežba poštena.

Odiikovana delavnica!

ANT. KRUSIČ,

krojaški mojster v vrtni ulici 26.

Priloga se sl. občin-
stvu v mestu in na deželi,
posebno č. duhovščini. —
Ima bogato zalogo blaga
vsake vrste in za vsaki stan,
ter opozarja na ravno došlo
sveže pomladansko blago,
lastni izdelek gotovih oblek
in površnih sukenj. Cene
prav solidne!

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

Konjedic & Zajec

Gorica, pred nadškofijo hiš. št. 11.

Za čas stavbe priloga vse stavbne potrebščine, kakor: cement,
stavbne nosilce, vsakovrstne okove, železje, strešna okna, cevi za stra-
nišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih
tovarn. Opozarja na svojo bogato izber kuhinjskega in hišnega orodja
dob razprimerno nizkih cenah.

Edina zaloga
stavbenih nosilcev

v Gorici.

Pocinkana žica za vinograde po jako znižanih cenah!

Pozor!

Eno kronske nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže
s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za
100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

Pri svetem Antonu Padovanskem

PRVA ZALOGA

cerkvenih oblek in nabožnih stvari.

Trst, Via Muda vecchia št. 2 (za mestno hišo)

Dobi se bogata izbira pianet, dalmatik, pluvial, humeral, roketov
kvadratov, kolarjev Leo, prsnikov, misalov, brevirjev, ritualov, diurnov in
neštevilno nabožnih različno fino vezanih knjig, svečnikov, križev, svetilnic,
kelihov, ciborjev se srebrno kupo.

Jedina zaloga za celo Primorje kipov o vsakovrstni velikosti
in kvaliteti, umetniško delo v romanskem kartonu, prilogačljivih posebno
za vlažne cerkve.

Zaloga sveč iz čistega čebelnega voska kakor tudi mešane
sveče I. in II. vrste, podob, vencev, križčev in svetinj vsakovrstnih.

Lastna izdelovalnica palm iz umetnih cvetlic in vsakovrstnih
drugih del spadajočih k bogocastju, izvršijo se vezanja (ricami) najfinejša
za zastave, pregrinjala i. dr.

Popravlja se vsakovrstne stvari za ceno,
pri kojoj je izključena vsaka konkurenca.

Naročitve se izvršijo točno in hitro.

Ob nedeljah in praznikih je prodajalnica zaprta.

Z odličnim spoštovanjem

Anton J. Vogrič.

Mejnarodni panorama

iz Berolina, odlik. na vseh svetovnih razstavah.

Restavracija „LA BOHEME“, Gorica, tekalische
Josipa Verdija št. 38.

Potovanje po svetu, za vseh zanimivo.

Vsak teden nov program!

Od 22. do 28. marca

Dežela in ljudje v Javi in Sumatri.

Nikdo naj ne zamudi ogledati si teh krasnih naravnih lepot.

Odprto vsak dan od 9. zj. do 9. zv.

Vstopnina 40 vin., otroci in dijaki do narednika 20 vin.